

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	Raad	
	Commissie	
2003/C 321/01	Interinstitutioneel akkoord — „Beter wetgeven”	1
	Raad	
2003/C 321/02	Akkoord tussen de lidstaten van de Europese Unie betreffende de status van de militairen en leden van het burgerpersoneel die bij de instellingen van de Europese Unie gedetacheerd zijn, van de hoofdkwartieren van de strijdkrachten die ter beschikking van de Europese Unie kunnen worden gesteld in het kader van de voorbereiding en de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en van der militairen en leden van het burgerpersoneel van de lidstaten die aan de Europese Unie beschikbaar zijn gesteld om in dit kader op te treden (EU-SOFA)	6
2003/C 321/03	Besluit van de Raad van 22 december 2003 tot benoeming van de gewone en plaatsvervangende leden van het Raadgevend Comité voor veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats	17
2003/C 321/04	Conclusies van de Raad van 22 december 2003 over de regeling voor de heffing op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”)	20
	Commissie	
2003/C 321/05	Wisselkoersen van de euro	21
2003/C 321/06	Aantekeningen bij bijlage III — Omschrijving van het begrip „producten van oorsprong” en regelingen voor administratieve samenwerking — bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds	22

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2003/C 321/07	Mededeling van de Commissie ten aanzien van de instanties die, zoals bedoeld in artikel 4, lid 3, van Richtlijn 98/27/EG betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen, bevoegd zijn tot het instellen van een actie uit hoofde van artikel 2 van de genoemde richtlijn ⁽¹⁾	26
2003/C 321/08	Bekendmaking van een registratie-aanvraag overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen	39
2003/C 321/09	Bekendmaking van een registratie-aanvraag overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen	43
2003/C 321/10	Bekendmaking van een registratie-aanvraag overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen	45
2003/C 321/11	Bekendmaking van een verzoek om wijziging op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van één of meer elementen van het productdossier van een op grond van artikel 17 of artikel 6 van die verordening geregistreerde benaming	49
2003/C 321/12	Voorafgaande aanmelding van een concentratie (Zaak COMP/M.3350 — Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV) — Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure ⁽¹⁾	50
2003/C 321/13	Mededeling van OLAF	51
2003/C 321/14	Mededeling van de Commissie van 19 december 2003 inzake de berekening van het gemiddelde communautaire aandeel voor de mate van openstelling van de elektriciteitsmarkt, als omschreven in Richtlijn 96/92/EG betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit ⁽¹⁾	51

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

RAAD

COMMISSIE

INTERINSTITUTIONEEL AKKOORD

„Beter wetgeven”

(2003/C 321/01)

HET EUROPEES PARLEMENT, DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE
EN DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 5 en het aan dat verdrag gehechte Protocol betreffende de toepassing van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel,

gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie,

onder verwijzing naar Verklaring nr. 18 betreffende de geraamde kosten van Commissievoorstellen en Verklaring nr. 19 betreffende de tenuitvoerlegging van het Gemeenschapsrecht, beide gehecht aan de Slotakte van Maastricht,

onder verwijzing naar de Interinstitutionele Akkoorden van 25 oktober 1993 over de procedures voor de tenuitvoerlegging van het subsidiariteitsbeginsel ⁽¹⁾, 20 december 1994 voor een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽²⁾, 22 december 1998 betreffende de gemeenschappelijke richtsnoeren voor de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving ⁽³⁾, en 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽⁴⁾,

gezien de conclusies van het voorzitterschap van de bijeenkomsten van de Europese Raad in Sevilla, op 21 en 22 juni 2002, en in Brussel, op 20 en 21 maart 2003,

beklemtonend dat dit akkoord wordt gesloten ongeacht de resultaten van de Intergouvernementele Conferentie in aansluiting op de Conventie over de toekomst van Europa,

NEMEN HET VOLGENDE AKKOORD AAN:

Gemeenschappelijke verbintenissen en doelstellingen

1. Het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen komen

⁽¹⁾ PB C 329 van 6.12.1993, blz. 135.

⁽²⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

⁽³⁾ PB C 73 van 17.3.1999, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

overeen de kwaliteit van de wetgeving te verbeteren door middel van een aantal in dit interinstitutioneel akkoord omschreven initiatieven en procedures.

2. In het kader van de uitoefening van hun bevoegdheden en met inachtneming van de in de Verdragen vastgestelde procedures komen de drie instellingen, wijzend op het belang dat zij aan de communautaire methode hechten, overeen dat zij algemene beginselen zoals democratische legitimiteit, subsidiariteit en evenredigheid, en rechtszekerheid in acht zullen nemen. Voorts komen zij overeen eenvoud, duidelijkheid en coherentie bij de opstelling van wetteksten, alsmede maximale transparantie van het wetgevingsproces te bevorderen.

Zij verzoeken de lidstaten toe te zien op een juiste en snelle omzetting, binnen de voorgeschreven termijnen, van het Gemeenschapsrecht in hun nationale wetgeving, overeenkomstig de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad tijdens zijn bijeenkomsten in Stockholm, Barcelona en Sevilla.

Betere coördinatie van het wetgevingsproces

3. De drie instellingen komen overeen de algemene coördinatie van hun werkzaamheden op wetgevingsgebied te verbeteren, als essentiële voorwaarde voor een betere wetgeving van de Europese Unie.

4. De drie instellingen komen overeen hun voorbereidende en wetgevingswerkzaamheden in het kader van de medebeslisingsprocedure beter te coördineren, en te zorgen voor adequate openbaarmaking ervan.

De Raad stelt het Europees Parlement tijdig in kennis van het ontwerp van zijn strategisch meerjarenprogramma dat hij ter goedkeuring voorlegt aan de Europese Raad. De drie instellingen stellen elkaar in kennis van hun respectieve jaarlijkse wetgevingsprogramma's, met het oog op de vaststelling van een gemeenschappelijke jaarplanning.

Het Europees Parlement en de Raad streven er met name naar voor elk wetgevingsvoorstel een indicatief tijdschema vast te stellen van de diverse fasen die moeten leiden tot de uiteindelijke aanneming van dat voorstel.

Indien het meerjarenprogramma interinstitutionele gevolgen heeft, brengen de drie instellingen samenwerking op gang langs de geëigende wegen.

Het jaarlijkse wetgevings- en werkprogramma van de Commissie bevat voorzover mogelijk informatie over de keuze van de wetgevingsinstrumenten en de beoogde rechtsgrondslag van elk voorstel.

5. Ter wille van de doeltreffendheid zorgen de drie instellingen voorzover enigszins mogelijk voor een betere onderlinge afstemming bij de behandeling van gemeenschappelijke dossiers op het niveau van de voorbereidende organen⁽¹⁾ van elke tak van de wetgevingsautoriteit⁽²⁾.

6. De drie instellingen houden elkaar tijdens het gehele wetgevingsproces voortdurend op de hoogte van hun werkzaamheden, door toepassing van passende procedures, met name een dialoog tussen de commissies en de plenaire vergadering van het Europees Parlement enerzijds, en het voorzitterschap van de Raad en de Commissie anderzijds.

7. De Commissie brengt elk jaar verslag uit over de stand van haar wetgevingsvoorstellen.

8. De Commissie ziet erop toe dat haar leden in de regel deelnemen aan de besprekingen in de parlementaire commissies en de debatten ter plenaire vergadering over de onder hun verantwoordelijkheid vallende wetgevingsvoorstellen.

De Raad gaat voort met het onderhouden van intensieve contacten met het Europees Parlement door middel van regelmatige deelneming aan de debatten ter plenaire vergadering, voorzover mogelijk door de betrokken ministers. De Raad streeft er tevens naar regelmatig deel te nemen aan de werkzaamheden van de parlementaire commissies en de andere vergaderingen, op een passend, bij voorkeur ministerieel niveau.

9. De Commissie houdt rekening met de door het Europees Parlement of de Raad op grond van respectievelijk artikel 192 en artikel 208 van het EG-Verdrag gedane verzoeken om indiening van wetgevingsvoorstellen. Zij geeft de bevoegde parlementaire commissies en de voorbereidende organen van de Raad een snel en gepast antwoord.

Meer transparantie en betere toegankelijkheid

10. De drie instellingen bevestigen het belang dat zij hechten aan meer transparantie en betere voorlichting van de burgers tijdens het verloop van hun werkzaamheden op wetgevingsgebied, rekening houdend met hun reglement van orde. Zij zorgen met name voor maximale verspreiding van de openbare debatten op politiek niveau, door systematisch gebruik te maken van de nieuwe communicatietechnologie, onder meer satellietuitzending en videostreaming op het Internet. De drie instellingen zien er tevens op toe dat het publiek ruimere toegang krijgt tot EUR-Lex.

⁽¹⁾ Parlementaire commissie bij het Europees Parlement, werkgroep en Comité van permanente vertegenwoordigers bij de Raad.

⁽²⁾ Voor de toepassing van dit akkoord wordt onder „wetgevingsautoriteit” verstaan: het Europees Parlement en de Raad.

11. Zodra de drie instellingen in een medebeslissingsprocedure overeenstemming hebben bereikt, in eerste of tweede lezing dan wel na een bemiddelingsprocedure, houden zij een gezamenlijke persconferentie om de positieve afloop van het wetgevingsproces aan te kondigen.

Keuze van het wetgevingsinstrument en rechtsgrondslag

12. De Commissie deelt het Europees Parlement en de Raad de redenen voor de keuze van een wetgevingsinstrument mede, zo mogelijk in het kader van haar jaarlijkse werkprogramma of de gebruikelijke dialoogprocedures, en in elk geval in de toelichtingen bij haar initiatieven. Zij behandelt tevens elk verzoek van de wetgevingsautoriteit terzake, en houdt rekening met het resultaat van de eventuele aan de indiening van haar voorstellen voorafgaande raadplegingen.

Zij zorgt ervoor dat het door haar voorgestelde optreden zo eenvoudig is als een adequate verwezenlijking van de doelstelling van de maatregel en een doeltreffende tenuitvoerlegging toelaten.

13. De drie instellingen herinneren aan de definitie van een richtlijn (artikel 249 van het EG-Verdrag) en de relevante bepalingen van het Protocol betreffende de toepassing van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel. De Commissie ziet erop toe dat in haar voorstellen voor richtlijnen een gepast evenwicht tussen algemene beginselen en gedetailleerde bepalingen in acht wordt genomen, teneinde een overmatig gebruik van communautaire uitvoeringsmaatregelen te voorkomen.

14. De Commissie geeft een duidelijke en uitvoerige motivering voor de rechtsgrondslag van elk voorstel. In geval van wijziging van de rechtsgrondslag na indiening van een voorstel door de Commissie, wordt het Europees Parlement opnieuw naar behoren door de betrokken instelling geraadpleegd, met volledige inachtneming van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

15. In de toelichting bij haar voorstellen geeft de Commissie steeds de communautaire bepalingen aan die op het betrokken gebied bestaan. Voorts rechtvaardigt de Commissie in haar toelichtingen de voorgestelde maatregelen ten aanzien van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel. Zij houdt ook rekening met de draagwijdte en de resultaten van haar voorafgaande raadplegingen en haar effectbeoordelingen.

Toepassing van alternatieve reguleringswijzen

16. De drie instellingen wijzen er nogmaals op dat de Gemeenschap slechts wetgeving uitvaardigt voorzover zulks nodig is, overeenkomstig het Protocol betreffende de toepassing van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel. Zij erkennen het nut van de toepassing van alternatieve reguleringsmechanismen, in daarvoor in aanmerking komende gevallen, wanneer het EG-Verdrag het gebruik van een rechtsinstrument niet expliciet voorschrijft.

17. De Commissie ziet erop toe dat de toepassing van coregulerings- en zelfreguleringsmechanismen steeds in overeenstemming is met het Gemeenschapsrecht en dat de criteria van transparantie (met name openbaarmaking van de akkoorden) en representativiteit van de betrokken partijen daarbij steeds in acht worden genomen. De toepassing van deze mechanismen moet bovendien steeds een toegevoegde waarde voor het algemeen belang hebben. Deze mechanismen mogen niet worden toegepast wanneer het grondrechten of belangrijke beleidskeuzen betreft of in situaties waarin de regels in alle lidstaten op eenvormige wijze dienen te worden toegepast. Zij moeten een snelle en flexibele regulering tot doel hebben, die de mededingingsbeginselen en de eenheid van de interne markt niet aantast.

— Coregulering

18. Onder coregulering wordt verstaan het mechanisme waarbij een communautair wetsbesluit de verwezenlijking van de door de wetgevingsautoriteit omschreven doelstellingen overlaat aan de erkende betrokken partijen op dit gebied (met name economische subjecten, sociale partners, niet-gouvernementele organisaties en verenigingen).

Dit mechanisme kan worden toegepast op basis van in het wetsbesluit omschreven criteria, teneinde de wetgeving aan de problemen en de betrokken sectoren aan te passen, het wetgevingwerk te verlichten door zich te concentreren op de essentiële aspecten, en te profiteren van de ervaring van de betrokken partijen.

19. Het wetsbesluit moet het in het EG-Verdrag neergelegde evenredigheidsbeginsel eerbiedigen. De tussen sociale partners gesloten overeenkomsten moeten in overeenstemming zijn met de artikelen 138 en 139 van het EG-Verdrag. In de toelichting bij haar voorstellen deelt de Commissie de bevoegde wetgevingsautoriteit mede waarom zij voorstelt een dergelijk mechanisme toe te passen.

20. Binnen het door het basiswetsbesluit vastgestelde kader kunnen de bij het wetsbesluit betrokken partijen vrijwillige overeenkomsten sluiten om de wijze van uitvoering vast te stellen.

De Commissie zendt de ontwerp-overeenkomsten toe aan de wetgevingsautoriteit. Overeenkomstig haar verantwoordelijkheden onderzoekt de Commissie of deze ontwerpovereenkomsten in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht (met name het basiswetsbesluit).

In het basiswetsbesluit kan, met name op verzoek van het Europees Parlement of de Raad, naar gelang van het geval en afhankelijk van het onderwerp, worden bepaald dat elk van de instellingen nadat zij in kennis zijn gesteld van een ontwerp-overeenkomst twee maanden de tijd heeft om wijzigingen voor te stellen, indien de ontwerp-overeenkomst niet in overeenstemming met de door de wetgevingsautoriteit omschreven doelstellingen wordt geacht, of om zich tegen de inwerking-treding ervan te verzetten en eventueel de Commissie te verzoeken een voorstel voor een wetsbesluit in te dienen.

21. Het wetsbesluit dat als basis dient voor de toepassing van een coreguleringsmechanisme geeft de mogelijke reikwijdte van de coregulering op het desbetreffende gebied aan. De bevoegde wetgevingsautoriteit stelt in genoemd besluit de nodige maatregelen vast voor het toezicht op de tenuitvoerlegging, ingeval de overeenkomst door een of meer van de betrokken partijen niet wordt nageleefd, of indien de overeenkomst mislukt. Daarbij kan bijvoorbeeld worden bepaald dat de Commissie de wetgevingsautoriteit regelmatig zal informeren over het toezicht op de tenuitvoerlegging, of kan worden voorzien in een herzieningsbepaling op grond waarvan de Commissie na een bepaalde termijn verslag uitbrengt en eventueel een wijziging van het wetsbesluit of een andere adequate wettelijke maatregel voorstelt.

— Zelfregulering

22. Onder zelfregulering wordt verstaan de mogelijkheid dat economische subjecten, de sociale partners, de niet-gouvernementele organisaties of de verenigingen, onderling en voor henzelf gemeenschappelijke richtsnoeren op Europees niveau vaststellen (met name gedragscodes of sectorale overeenkomsten).

Deze vrijwillige initiatieven impliceren in de regel geen stellingname van de instellingen, met name niet wanneer zij betrekking hebben op onderwerpen die niet onder de Verdragen vallen of waarover de Unie nog geen wetgeving heeft aangenomen. De Commissie onderzoekt in het kader van haar verantwoordelijkheden of de betrokken zelfregulering strookt met de bepalingen van het EG-Verdrag.

23. De Commissie brengt het Europees Parlement en de Raad op de hoogte van de vormen van zelfregulering waarvan zij meent dat zij enerzijds bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstellingen van het EG-Verdrag en in overeenstemming zijn met de bepalingen ervan, en anderzijds bevredigend zijn ten aanzien van de representativiteit van de betrokken partijen, de sectorale en geografische dekking en de toegevoegde waarde van de aangegane verbintenissen. Zij onderzoekt niettemin de mogelijkheid een voorstel voor een wetsbesluit in te dienen, met name op verzoek van de bevoegde wetgevingsautoriteit of in geval van niet-naleving van de betrokken zelfregulering.

Uitvoeringsbepalingen (comitéprocedure)

24. De drie instellingen onderstrepen de belangrijke rol die de uitvoeringsbepalingen in de wetgeving vervullen. Zij verwijzen naar de resultaten van de Conventie over de toekomst van Europa met betrekking tot de vaststelling van voorschriften voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden.

Het Europees Parlement en de Raad onderstrepen dat zij met inachtneming van hun respectieve bevoegdheden het voorstel tot wijziging van Besluit 1999/468/EG van de Raad ⁽¹⁾, dat de Commissie op 11 december 2002 heeft aangenomen, in behandeling hebben genomen.

⁽¹⁾ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

Verbetering van de kwaliteit van de wetgeving

25. De drie instellingen zien in de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden toe op de kwaliteit van de wetgeving, dat wil zeggen de duidelijkheid, de eenvoud en de doeltreffendheid ervan. Zij zijn van oordeel dat een verbetering van het aan het indienen van wetgevingsvoorstellen voorafgaand raadplegingsproces en frequentere effectbeoordelingen, zowel vooraf als achteraf, zullen bijdragen tot de verwezenlijking van deze doelstelling. Zij zijn vastbesloten het Interinstitutioneel Akkoord van 22 december 1998 betreffende de gemeenschappelijke richtsnoeren voor de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving ten volle toe te passen.

a) Aan het indienen van wetgevingsvoorstellen voorafgaande raadpleging

26. Voorafgaand aan de indiening van wetgevingsvoorstellen houdt de Commissie zo breed mogelijke raadplegingen, waarover zij het Europees Parlement en de Raad informeert, en waarvan de resultaten openbaar worden gemaakt. In sommige gevallen kan de Commissie, indien zij zulks wenselijk acht, een raadplegingsdocument ter voorbereiding van het wetgevingsvoorstel voorleggen aan het Europees Parlement en de Raad, die terzake desgewenst advies kunnen uitbrengen.

b) Effectbeoordelingen

27. Overeenkomstig het Protocol betreffende de toepassing van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel houdt de Commissie in haar wetgevingsvoorstellen terdege rekening met de financiële en bestuurlijke gevolgen, met name voor de Unie en haar lidstaten. Voorts houden de drie instellingen, elk voorzover het haar aangaat, rekening met de doelstelling een adequate en doeltreffende toepassing in de lidstaten te garanderen.

28. De drie instellingen erkennen de positieve bijdrage van effectbeoordelingen aan de verbetering van de kwaliteit van de communautaire wetgeving, ten aanzien van zowel de werksfeer als de inhoud ervan.

29. De Commissie blijft het geïntegreerde proces van voorafgaande effectbeoordeling toepassen bij belangrijke wetgevingsvoorstellen, waarbij de effectbeoordelingen met betrekking tot onder meer de economische, sociale en milieuaspecten in één enkele beoordeling worden bijeengebracht. De resultaten van deze beoordelingen worden volledig en vrij ter beschikking gesteld van het Europees Parlement, de Raad en het publiek. In de toelichtingen bij haar voorstellen geeft de Commissie aan in hoeverre de effectbeoordelingen deze hebben beïnvloed.

30. Wanneer de medebeslissingsprocedure van toepassing is, kunnen het Europees Parlement en de Raad eveneens, op basis van gezamenlijk vastgestelde criteria en procedures, effectbeoordelingen laten verrichten voorafgaand aan de aanneming van een belangrijk amendement, hetzij in eerste lezing, hetzij in de bemiddelingsfase. De drie instellingen maken na aanneming van dit akkoord zo spoedig mogelijk de balans op van hun respectieve ervaringen en onderzoeken de mogelijkheid een gemeenschappelijke methode te bepalen.

c) Coherentie van teksten

31. Het Europees Parlement en de Raad treffen alle nodige maatregelen voor een nog grondiger bestudering, door hun

respectieve diensten, van de formulering van de met toepassing van de medebeslissingsprocedure aangenomen teksten, teneinde onnauwkeurigheden of incoherenties te voorkomen. De instellingen kunnen te dien einde een korte termijn overeenkomen om deze juridische controle vóór de uiteindelijke aanneming van een besluit mogelijk te maken.

Verbetering van de omzetting en de toepassing

32. De drie instellingen beklemtonen het belang van de naleving door de lidstaten van artikel 10 van het EG-Verdrag, verzoeken de lidstaten toe te zien op een juiste en snelle omzetting, binnen de voorgeschreven termijnen, van het Gemeenschapsrecht in hun nationale wetgeving, en achten deze omzetting onontbeerlijk voor een samenhangende en doeltreffende toepassing van deze wetgeving door de rechter, het overheidsbestuur, de burgers en de economische en sociale subjecten.

33. De drie instellingen zorgen ervoor dat alle richtlijnen een bindende termijn bevatten voor de omzetting van de bepalingen ervan in nationaal recht. Zij stellen in richtlijnen een omzettingstermijn vast die zo kort mogelijk is, in de regel niet langer dan twee jaar. De drie instellingen wensen dat de lidstaten een extra inspanning leveren om de richtlijnen binnen de daarin genoemde termijnen om te zetten. In dit verband nemen het Europees Parlement en de Raad er nota van dat de Commissie voornemens is de samenwerking met de lidstaten te versterken.

De drie instellingen herinneren eraan dat het EG-Verdrag de Commissie de mogelijkheid biedt een inbreukprocedure in te leiden ingeval een lidstaat de omzettingstermijn niet naleeft; het Europees Parlement en de Raad nemen nota van de verbintenissen die de Commissie terzake is aangegaan ⁽¹⁾.

34. De Commissie stelt jaarverslagen op over de omzetting van richtlijnen in de diverse lidstaten, met tabellen van de omzettingpercentages. Deze verslagen worden toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad en worden openbaar gemaakt.

De Raad spoort de lidstaten ertoe aan voor zichzelf en in het belang van de Gemeenschap hun eigen tabellen op te stellen, die voorzover mogelijk het verband weergeven tussen de richtlijnen en de omzettingsmaatregelen, en deze openbaar te maken. Hij verzoekt de lidstaten die zulks nog niet hebben gedaan onverwijld een coördinator voor de omzetting aan te wijzen.

Vereenvoudiging en beperking van het volume van de wetgeving

35. Teneinde de toepassing van de communautaire wetgeving te vergemakkelijken en de leesbaarheid ervan te verbeteren, komen de drie instellingen overeen deze bij te werken en het volume ervan te beperken, en voorts de bestaande wetgeving aanzienlijk te vereenvoudigen. Zij gaan daarbij uit van het meerjarenprogramma van de Commissie.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie van 12.12.2002 over de verbetering van de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht, COM(2002) 725 def. blz. 20-21.

De bijwerking van de wetgeving en de beperking van het volume ervan geschieden onder meer door middel van intrekking van besluiten die niet meer worden toegepast en door codificatie of herschikking van de andere besluiten.

Vereenvoudiging van de wetgeving heeft tot doel de wetgeving te verbeteren en aan te passen, door de besluiten en bepalingen die te log en te ingewikkeld zijn te wijzigen of te vervangen, met het oog op de toepassing ervan. Dit kan geschieden door herschikking van bestaande besluiten of via nieuwe wetgevingsvoorstellen, zonder de inhoud van het communautaire beleid aan te tasten. De Commissie geeft in deze context aan welke terreinen van de huidige wetgeving voor vereenvoudiging in aanmerking komen, op basis van in overleg met de wetgevingsautoriteit vastgestelde criteria.

36. Binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit akkoord dienen het Europees Parlement en de Raad, die als

wetgevingsautoriteit de voorstellen voor vereenvoudigde besluiten uiteindelijk zullen moeten aannemen, hun werkmethoden te wijzigen, door bijvoorbeeld te voorzien in ad-hocstructuren die specifiek belast zijn met de vereenvoudiging van de wetgeving.

Tenuitvoerlegging en toezicht op het akkoord

37. De Technische Groep op hoog niveau voor de inter-institutionele samenwerking ziet toe op de tenuitvoerlegging van dit akkoord.

38. De drie instellingen treffen de nodige maatregelen om hun bevoegde diensten gepaste middelen en instrumenten ter beschikking te stellen voor de adequate tenuitvoerlegging van dit akkoord.

Hecho en Estrasburgo, el dieciseis de diciembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Strasbourg den sekstende december to tusind og tre.

Geschehen zu Straßburg am sechzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Στρασβούργο, στις δέκα έξι Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Strasbourg on the sixteenth day of December in the year two thousand and three.

Fait à Strasbourg, le seize décembre deux mille trois.

Fatto a Strasburgo, addì sedici dicembre duemilatre.

Gedaan te Straatsburg, de zestiende december tweeduizenddrie.

Feito em Estrasburgo, em dezasseis de Dezembro de dois mil e três.

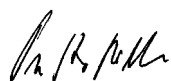
Tehty Strasbourgissa kuudentenatoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Strasbourg den sextonde december tjugohundratre.

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

p.o.

Voor de Commissie
De voorzitter

RAAD

AKKOORD

tussen de lidstaten van de Europese Unie betreffende de status van de militairen en leden van het burgerpersoneel die bij de instellingen van de Europese Unie gedetacheerd zijn, van de hoofdkwartieren van de strijdkrachten die ter beschikking van de Europese Unie kunnen worden gesteld in het kader van de voorbereiding en de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en van der militairen en leden van het burgerpersoneel van de lidstaten die aan de Europese Unie beschikbaar zijn gesteld om in dit kader op te treden

(EU-SOFA)

(2003/C 321/02)

DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LIDSTATEN VAN DE EUROPESE UNIE, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), en met name op titel V,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Raad heeft besloten om met het oog op het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid (GBVB) aan de EU de middelen beschikbaar te stellen die nodig zijn om besluiten te nemen en uit te voeren met betrekking tot alle conflictpreventie- en crisisbeheersingstaken die in het VEU zijn neergelegd.
- (2) Nationale besluiten om strijdkrachten van lidstaten van de Europese Unie (hierna „lidstaten” genoemd) van en naar het grondgebied van andere lidstaten te zenden in het kader van de voorbereiding en uitvoering van opdrachten in de zin van artikel 17, lid 2, van het VEU, waaronder oefeningen, zullen worden genomen overeenkomstig titel V van het VEU, met name artikel 23, lid 1, en zullen het voorwerp vormen van afzonderlijke regelingen tussen de lidstaten.
- (3) Er moeten met de betrokken derde landen specifieke overeenkomsten worden gesloten in het geval van oefeningen of opdrachten buiten het grondgebied van de lidstaten.
- (4) Dit akkoord laat de rechten en plichten van de partijen uit hoofde van internationale overeenkomsten en van andere internationale rechtsinstrumenten tot instelling van internationale tribunalen, waaronder het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof, onverlet,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

DEEL I

GEMEENSCHAPPELIJKE BEPALINGEN VOOR MILITAIREN EN BURGERPERSONEEL

Artikel 1

In dit akkoord wordt verstaan onder:

1. „militairen”:

- a) de militairen van de lidstaten die bij het secretariaat-generaal van de Raad gedetacheerd zijn als leden van de militaire staf van de Europese Unie (EUMS);
- b) het militaire personeel, niet zijnde personeel van de EU-instellingen, dat door de EUMS vanuit de lidstaten als tijdelijke versterking kan worden ingezet indien het Militair Comité van de Europese Unie (MCEU) daarom verzoekt, voor activiteiten in het kader van de voorbereiding en uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, VEU, ook tijdens oefeningen;
- c) militairen van de lidstaten die gedetacheerd zijn bij de hoofdkwartieren en de strijdkrachten die ter beschikking van de EU kunnen worden gesteld, of het personeel daarvan, in het kader van de voorbereiding en de uitvoering van opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, VEU, ook tijdens oefeningen;

2. „burgerpersoneel”: het burgerpersoneel dat door de lidstaten bij EU-instellingen gedetacheerd is in het kader van de voorbereiding en de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, VEU, ook tijdens oefeningen, of het burgerpersoneel, met uitzondering van plaatselijk aangeworven personeel, dat werkzaam is bij de hoofdkwartieren of de strijdkrachten of dat anderszins door de lidstaten aan de EU beschikbaar wordt gesteld voor dezelfde activiteiten;

3. „afhankelijke persoon”: iedere persoon die als gezinslid wordt aangemerkt of erkend of die door de wetgeving van de zendstaat als huisgenoot van een militair of een lid van het burgerpersoneel wordt beschouwd. Indien deze wetgeving echter uitsluitend als gezinslid of huisgenoot aanmerkt een persoon die onder hetzelfde dak woont als het lid van het militaire of burgerpersoneel, wordt deze voorwaarde geacht te zijn vervuld als deze persoon in overwegende mate afhankelijk is van het lid van het militaire of burgerpersoneel;

4. „strijdkrachten”: personen behorende tot of entiteiten bestaande uit militairen en burgerpersoneel bedoeld in de punten 1 en 2, mits de betrokken lidstaten ermee instemmen dat bepaalde individuen, eenheden, formaties of andere entiteiten niet worden beschouwd als vormende of behorende tot een krijgsmacht in de zin van dit akkoord;

5. „hoofdkwartier”: het op het grondgebied van een lidstaat gelegen hoofdkwartier dat door een of meer lidstaten of door een internationale organisatie is opgericht en dat aan de EU ter beschikking kan worden gesteld in het kader van de voorbereiding en uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, VEU, met inbegrip van oefeningen;

6. „zendstaat”: de lidstaat waartoe de militair, het lid van het burgerpersoneel of de strijdkrachten behoren;

7. „ontvangststaat”: de lidstaat op het grondgebied waarvan de militair, het lid van het burgerpersoneel, de strijdkrachten of het hoofdkwartier zich bevinden, hetzij omdat hij/zij daar geleverd is/zijn of ingezet wordt/worden, hetzij omdat hij/zij daar op doorreis is/zijn, in verband met een individuele of collectieve dienstopdracht, dan wel in verband met een besluit tot detachering bij de EU-instellingen.

Artikel 2

1. De lidstaten vergemakkelijken indien nodig de binnenkomst, het verblijf en het vertrek van het in artikel 1 bedoelde personeel en van de van hen afhankelijke personen voor dienstdoeleinden. Van hen kan evenwel verlangd worden, dat zij aantonen dat zij tot de in artikel 1 bedoelde categorieën behoren.

2. Onverminderd de desbetreffende regels inzake het vrije verkeer van personen uit hoofde van het Gemeenschapsrecht, is daartoe een individuele of collectieve reisopdracht of een besluit tot detachering bij de EU-instellingen voldoende.

Artikel 3

De militairen en het burgerpersoneel, alsook de van hen afhankelijke personen, hebben de plicht de wetgeving van de ontvangststaat te eerbiedigen en zich te onthouden van iedere activiteit die indruist tegen de geest van dit akkoord.

Artikel 4

Ten behoeve van dit akkoord:

1. worden rijbewijzen die door de militaire diensten van de zendstaat zijn afgegeven, erkend op het grondgebied van de ontvangststaat voor vergelijkbare militaire voertuigen;

2. kan door bevoegd personeel van iedere lidstaat medische en tandheelkundige zorg verleend worden aan het personeel van de strijdkrachten en hoofdkwartieren van iedere andere lidstaat.

Artikel 5

De militairen en het burgerpersoneel dragen hun uniform volgens de in de zendstaat geldende reglementen.

Artikel 6

Voertuigen met een speciale registratie bij de strijdkrachten of de overheid van de zendstaat voeren behalve hun registratienummer een kenteken ter aanduiding van de nationaliteit.

DEEL II

BEPALINGEN UITSLUITEND VAN TOEPASSING OP BIJ DE EU-INSTELLINGEN GEDETACHEERDE MILITAIRES EN LEDEN VAN HET BURGERPERSENEEL

Artikel 7

Bij de EU-instellingen gedetacheerde militairen en leden van het burgerpersoneel mogen wapens bezitten en dragen overeenkomstig artikel 13, wanneer zij werkzaam zijn bij de hoofdkwartieren of strijdkrachten die aan de EU beschikbaar kunnen worden gesteld in het kader van de voorbereiding en uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, VEU, ook tijdens oefeningen, of wanneer zij deelnemen aan missies in verband met dergelijke taken.

Artikel 8

1. Bij de EU-instellingen gedetacheerde militairen of leden van het burgerpersoneel genieten vrijstelling van iedere vorm van rechtsvervolging voor hetgeen zij in de uitoefening van hun officiële taken hebben gezegd, geschreven of gedaan; ook na afloop van hun detachering blijven zij daarvan vrijgesteld.

2. De in dit artikel bedoelde immuniteit wordt verleend in het belang van de EU en niet tot persoonlijk voordeel van de betrokkenen.

3. Zowel de bevoegde autoriteit van de zendstaat als de EU-instellingen heffen de immuniteit van bij de EU-instellingen gedetacheerde militairen of leden van het burgerpersoneel op in de gevallen waarin deze de rechtsgang zou belemmeren en voor zover de bevoegde autoriteit en de EU-instelling tot opheffing kunnen overgaan zonder dat hierdoor de belangen van de Europese Unie worden geschaad.

4. De EU-instellingen werken te allen tijde met de bevoegde autoriteit van de lidstaten samen om een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken, en waken ervoor dat de bij dit akkoord verleende immuniteiten worden misbruikt.

5. Wanneer een bevoegde autoriteit of een justitieel orgaan van een lidstaat van oordeel is dat er sprake is van misbruik van een krachtens dit artikel verleende immuniteit, pleegt de bevoegde autoriteit van de zendstaat en de betrokken EU-instelling op verzoek overleg met de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat om vast te stellen of bedoeld misbruik heeft plaatsgevonden.

6. Indien dat overleg niet tot een voor beide zijden bevredigend resultaat leidt, wordt de kwestie door de betrokken EU-instelling onderzocht teneinde tot een oplossing te komen.

7. Indien geen oplossing wordt gevonden, neemt de betrokken EU-instelling een besluit over de wijze waarop het geschil zal worden geregeld. Voor wat de Raad betreft, zal een dergelijk besluit met eenparigheid van stemmen worden aangenomen.

DEEL III

BEPALINGEN UITSLUITEND VAN TOEPASSING OP HOOFDKWARTIEREN EN STRIJDKRACHTEN, ALSMEDE OP DE ALDAAR WERKZAME MILITAIRES EN LEDEN VAN HET BURGERPERSONEEL

Artikel 9

In het kader van de voorbereiding en de uitvoering van de in artikel 17, lid 2, VEU, bedoelde opdrachten, waaronder oefeningen, mogen de hoofdkwartieren en de strijdkrachten, alsmede het in artikel 1 genoemde personeel daarvan en hun uitrusting, over het grondgebied van een lidstaat reizen, respectievelijk worden vervoerd, en daar tijdelijk worden ingezet, mits de bevoegde autoriteiten van deze lidstaat daarmee instemmen.

Artikel 10

De militairen en het burgerpersoneel ontvangen medische noodhulp en tandheelkundige hulp, waaronder ziekenhuisopname, onder dezelfde voorwaarden als vergelijkbaar personeel van de ontvangstaat.

Artikel 11

Behoudens de toepassing van akkoorden en regelingen die reeds van kracht zijn of na de inwerkingtreding van dit akkoord tussen de bevoegde autoriteiten van de zendstaat en van de ontvangstaat, zijn de autoriteiten van de ontvangstaat als enigen verantwoordelijk voor het nemen van passende maatregelen voor het ter beschikking stellen aan de eenheden, formaties en andere entiteiten, van de benodigde gebouwen en terreinen en de verlening van faciliteiten en diensten die daarmee verband houden. Deze akkoorden en regelingen stemmen zoveel mogelijk overeen met de voorschriften betreffende huisvesting en inkwartiering van eenheden, formaties en andere entiteiten van de ontvangstaat.

Tenzij een regeling het tegendeel bepaalt, worden de rechten en plichten welke voortvloeien uit het gebruikmaken van gebouwen, terreinen, faciliteiten en diensten beheerst door de wetten van de ontvangstaat.

Artikel 12

1. De geregelde eenheden, formaties of entiteiten van militairen of burgerpersoneel hebben het recht in ieder kamp,

iedere inrichting, ieder hoofdkwartier of ieder ander gebouw dat zij op grond van hun overeenkomst met de ontvangstaat in exclusief gebruik hebben, politietoezicht uit te oefenen. De politie van die eenheden, formaties of entiteiten is bevoegd alle nodige maatregelen te nemen om de orde en veiligheid in die ruimten te handhaven.

2. Buiten deze ruimten kan op de in lid 1 bedoelde politie slechts een beroep worden gedaan op grond van regelingen met de autoriteiten van de ontvangstaat en in samenwerking met deze autoriteiten en voorzover het inzetten noodzakelijk is ter handhaving van tucht en orde onder de leden van die eenheden, formaties en entiteiten.

Artikel 13

1. De militairen mogen dienstwapens bezitten en dragen, mits hun dat is toegestaan in hun dienstbevelen en behoudens afspraken met de autoriteiten van de ontvangstaat.

2. Burgerpersoneel mag dienstwapens bezitten en dragen, mits hun dat is toegestaan door de nationale regelgeving van de zendstaat en mits de autoriteiten van de ontvangstaat daarmee instemmen.

Artikel 14

De hoofdkwartieren en de strijdkrachten genieten op het gebied van post en telecommunicatie, reizen en reducties op vervoerkosten dezelfde faciliteiten als de strijdkrachten van de ontvangstaat, overeenkomstig de regelgeving van die staat.

Artikel 15

1. De archieven en andere officiële documenten die zich in de gebouwen van een hoofdkwartier bevinden of die in het bezit zijn van een naar behoren gemachtigd lid van een hoofdkwartier, zijn onschendbaar, tenzij door het hoofdkwartier afstand is gedaan van deze immuniteit. Op verzoek van de ontvangstaat en in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van deze staat, wordt door het hoofdkwartier nagegaan of de documenten naar hun aard onder de in dit artikel bedoelde immuniteit vallen.

2. Wanneer een bevoegde autoriteit of een justitieel orgaan van de ontvangstaat van oordeel is dat er sprake is van misbruik van een krachtens dit artikel verleende immuniteit, pleegt de Raad desgevraagd overleg met de bevoegde autoriteiten van de ontvangstaat om vast te stellen of bedoeld misbruik heeft plaatsgevonden.

3. Indien dat overleg niet tot een voor beide zijden bevredigend resultaat leidt, wordt de kwestie in de Raad besproken, teneinde tot een oplossing te komen. Indien geen oplossing is gevonden, neemt de Raad met eenparigheid van stemmen een besluit over de wijze waarop het geschil zal worden geregeld.

Artikel 16

Ter vermijding van dubbele belastingheffing en ter verfijning van de toepassing van overeenkomsten inzake dubbele belastingheffing tussen de lidstaten, en onverminderd het recht van de ontvangststaat om militairen en leden van het burgerpersoneel die onderdanen van die staat zijn of die normaal gesproken in de ontvangststaat verblijven, belasting te laten betalen:

1. worden, indien het onderworpen zijn aan enige vorm van belasting in de ontvangststaat afhankelijk is van verblijf- of woonplaats, voor de heffing van die belasting de tijdvakken gedurende welke een militair of een lid van het burgerpersoneel zich uitsluitend uit hoofde van zijn hoedanigheid van militair of lid van het burgerpersoneel op het grondgebied van deze staat bevindt, niet beschouwd als tijdvakken van verblijf aldaar, noch geacht met betrekking tot een dergelijke belasting verandering van verblijf- of woonplaats te weeg te brengen;
2. zijn militairen en leden van het burgerpersoneel in de ontvangststaat vrijgesteld van belastingen op het salaris en de emolumenten die aan hen in die hoedanigheid door de zendstaat worden uitbetaald, alsmede van belastingen op roerende stoffelijke zaken waarvan de aanwezigheid in de ontvangststaat uitsluitend voortvloeit uit hun tijdelijke aanwezigheid aldaar;
3. verzet dit artikel zich er in geen enkel opzicht tegen dat militairen of leden van het burgerpersoneel die in de ontvangststaat door winst uit onderneming andere inkomsten dan die uit hoofde van hun hoedanigheid van militair of lid van het burgerpersoneel verwerven, daarvoor worden belast, en behalve wat betreft het salaris, de emolumenten en de roerende stoffelijke zaken, bedoeld in lid 2, verzet in dit artikel zich in geen enkel opzicht tegen de heffing van belastingen waaraan de militair of het burgerpersoneelslid krachtens de wet van de ontvangststaat onderworpen is, ook al wordt hij geacht zijn verblijf- of woonplaats buiten het grondgebied van die staat te hebben;
4. is dit artikel in geen enkel opzicht van toepassing op rechten: onder „rechten” worden verstaan douanerechten en alle andere rechten en belastingen over invoer en uitvoer, met uitzondering van rechten en belastingen die slechts betaling voor verleende diensten vertegenwoordigen.

Artikel 17

1. De autoriteiten van de zendstaat oefenen de strafrechtelijke en disciplinaire rechtsmacht uit die hun door de wetgeving van de zendstaat verleend wordt, met betrekking tot militairen en leden van het burgerpersoneel, voor zover het burgerpersoneel uit hoofde van het feit dat het wordt ingezet bij deze strijdkrachten onderworpen is aan het recht dat van toepassing is op alle strijdkrachten van de zendstaat of op een onderdeel daarvan.

2. De autoriteiten van de ontvangststaat hebben rechtsmacht over de militairen en leden van het burgerpersoneel, alsmede over de van hen afhankelijke personen, met betrekking tot vergrijpen die op het grondgebied van de ontvangststaat zijn begaan en die strafbaar zijn volgens de wetten van die staat.

3. De autoriteiten van de zendstaat hebben uitsluitend rechtsmacht over militairen en leden van het burgerpersoneel, voor zover het burgerpersoneel uit hoofde van het feit dat het wordt ingezet bij deze strijdkrachten onderworpen is aan het recht dat van toepassing is op alle strijdkrachten van de zendstaat of een onderdeel daarvan, met betrekking tot vergrijpen die volgens de zendstaat strafbaar zijn, met inbegrip van vergrijpen tegen de veiligheid van die staat, maar niet volgens het recht van de ontvangststaat.

4. De autoriteiten van de ontvangststaat hebben rechtsmacht over militairen en burgerpersoneelsleden alsmede over de van hen afhankelijke personen, met betrekking tot vergrijpen die strafbaar zijn volgens het recht van de ontvangststaat, met inbegrip van vergrijpen tegen de veiligheid van die staat, maar niet volgens het recht van de zendstaat.

5. In de zin van de leden 3, 4 en 6 van dit artikel worden onder vergrijpen tegen de veiligheid van de staat verstaan:

- a) landverraad;
- b) sabotage, spionage of schending van de wetgeving met betrekking tot staatsgeheimen of geheimen betreffende de nationale defensie van die staat.

6. In geval van samenloop van rechtsmacht zijn de volgende regels van toepassing:

a) de bevoegde autoriteiten van de zendstaat hebben voorrang bij de uitoefening van rechtsmacht over militairen en leden van het burgerpersoneel voor zover het burgerpersoneel uit hoofde van het feit dat het wordt ingezet bij deze strijdkrachten onderworpen is aan het recht dat van toepassing is op alle strijdkrachten van de zendstaat of een onderdeel daarvan, met betrekking tot:

- i) vergrijpen die uitsluitend gericht zijn tegen de eigendom of de veiligheid van die staat of vergrijpen die uitsluitend gericht zijn tegen de persoon of de eigendom van een militair of een lid van het burgerpersoneel of van een afhankelijke persoon;
- ii) vergrijpen die voortvloeien uit enige daad of nalatigheid, begaan in de uitoefening van de dienst;

b) in geval van enig ander vergrijp hebben de autoriteiten van de ontvangststaat voorrang bij de uitoefening van rechtsmacht;

c) indien de staat die voorrang heeft, besluit zijn rechtsmacht niet uit te oefenen, stelt hij de autoriteiten van de andere staat zo spoedig mogelijk daarvan in kennis. De autoriteiten van de staat die voorrang heeft, nemen het verzoek van de autoriteiten van de andere staat om van dit recht af te zien in gevallen waarin die andere staat dit van bijzonder belang acht, in welwillende overweging.

7. Dit artikel geeft de autoriteiten van de zendstaat geen enkel recht tot uitoefening van rechtsmacht over personen die onderdanen zijn van of gewoonlijk verblijven in de ontvangststaat, tenzij zij leden zijn van de krijgsmacht van de zendstaat.

Artikel 18

1. Iedere lidstaat doet afstand van al zijn vorderingen tegen een andere lidstaat ter zake van schade aan zijn eigendom die gebruikt wordt bij de voorbereiding en de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, VEU, ook tijdens oefeningen, indien deze schade:

- a) veroorzaakt is door een gedetacheerde militair of een gedetacheerd lid van het burgerpersoneel van de andere lidstaat in de uitoefening van zijn taken in het kader van voornoemde opdrachten;
- b) ontstaan is door het gebruik van een voertuig, vaartuig of luchtvaartuig, eigendom van de andere lidstaat en in gebruik bij zijn diensten, mits het voertuig, vaartuig of luchtvaartuig dat de schade veroorzaakte, gebruikt werd in het kader van voornoemde opdrachten, dan wel de schade werd toegebracht aan eigendom die aldus in gebruik was.

Van vorderingen ter zake van maritieme berging die een lidstaat tegen een andere lidstaat heeft, wordt afstand gedaan mits het geborgen vaartuig of de geborgen lading eigendom was van een lidstaat en in gebruik was bij diens strijdkrachten bij acties in het kader van voornoemde opdrachten.

- 2. a) Voor het geval schade wordt veroorzaakt of ontstaat overeenkomstig lid 1 met betrekking tot andere eigendom van een lidstaat die op zijn grondgebied gelegen is, worden de aansprakelijkheid voor en het bedrag van de schade vastgesteld door middel van overleg tussen deze staten, tenzij de betrokken lidstaten anders overeenkomen;
- b) Iedere lidstaat doet echter afstand van zijn vordering wanneer de schade minder bedraagt dan een bedrag dat bij een besluit van de Raad met eenparigheid van stemmen zal worden bepaald.

Elke andere lidstaat waarvan de eigendom bij hetzelfde voorval beschadigd is, doet tot bovengenoemd bedrag eveneens afstand van zijn vordering.

3. „Eigendom van een lidstaat” in de leden 1 en 2 omvat vaartuigen „on bare boat charter” bij een lidstaat of vaartuigen die onder „bare boat”-voorwaarden door die lidstaat zijn gevorderd of door deze zijn prijsgemaakt (behoudens voorzover het risico voor verlies of aansprakelijkheid wordt gedragen door een andere eenheid dan die lidstaat).

4. Elke lidstaat doet afstand van al zijn vorderingen tegen een andere lidstaat voor het geval dat een militair of een lid van het burgerpersoneel van zijn strijdkrachten in de uitoefening van zijn dienst letsel oploopt of overlijdt.

5. Vorderingen (behoudens vorderingen uit overeenkomst en vorderingen waarop de leden 6 en 7 van toepassing zijn) voortvloeiende uit een handelen of nalaten van een militair of een burgerpersoneelslid in de uitoefening van de dienst, of uit enig ander handelen, nalaten of gebeuren waarvoor een onderdeel van de strijdkrachten aansprakelijk is en die op het grond-

gebied van de ontvangststaat schade toebrengt aan derden, niet zijnde een van de lidstaten, worden door de ontvangststaat behandeld overeenkomstig de volgende bepalingen:

- a) de vorderingen worden ingediend, behandeld en afgewikkeld of toegewezen overeenkomstig de wetten en regelingen van de ontvangststaat met betrekking tot vorderingen voortvloeiende uit de daden van zijn eigen strijdkrachten;
- b) de ontvangststaat is bevoegd deze vorderingen af te wikkelen; hij betaalt de toegekende bedragen uit in zijn eigen valuta;
- c) deze betaling, hetzij op grond van een minnelijke schikking, hetzij op grond van een uitspraak van de bevoegde rechter van de ontvangststaat, dan wel de uitspraak van zulk een rechter waarbij de eis wordt ontzegd, is beslissend en bindend voor de betrokken lidstaten;
- d) van iedere vordering, betaald door de ontvangststaat, wordt kennis gegeven aan de betrokken zendstaten, onder mededeling van alle bijzonderheden en van een voorstel tot verdeling overeenkomstig het hierna in punt e) onder i), ii) en iii) bepaalde. Bij gebreke van een antwoord binnen twee maanden wordt het voorstel tot verdeling geacht aanvaard te zijn;
- e) de kosten, gemaakt ter voldoening van vorderingen ingevolge de voorgaande bepalingen a) tot en met d) en lid 2, worden als volgt onder de lidstaten verdeeld:
 - i) wanneer uitsluitend één zendstaat aansprakelijk is, wordt het bedrag van de schadevergoeding zodanig verdeeld dat 25 % ten laste komt van de ontvangststaat en 75 % ten laste van de zendstaat;
 - ii) wanneer meer dan één staat aansprakelijk is voor de schade, wordt het bedrag gelijkelijk over de betrokken staten verdeeld; wanneer echter de ontvangststaat niet een der aansprakelijke staten is, is het aandeel van deze staat gelijk aan de helft van dat van elk der zendstaten;
 - iii) wanneer de schade veroorzaakt is door de diensten van de lidstaten, maar onmogelijk nauwkeurig aan een of meer van deze diensten kan worden toegeschreven, wordt het bedrag van de schadeloosstelling gelijkelijk over de betrokken lidstaten verdeeld; indien evenwel de ontvangststaat niet één van de staten is wier diensten de schade hebben veroorzaakt, is het aandeel van deze staat de helft van dat van elk der betrokken zendstaten;
 - iv) elk halfjaar zendt de ontvangststaat aan de betrokken zendstaten een lijst van de bedragen, welke in de loop van de voorgaande halfjaarlijkse periode zijn betaald met betrekking tot alle gevallen waarvoor een percentsgewijze verdeling is aanvaard, vergezeld van een verzoek om terugbetaling. De terugbetaling geschiedt binnen de kortst mogelijke tijd in de valuta van de ontvangststaat;

- f) wanneer de toepassing van het bepaalde onder b) en e) een lidstaat in ernstige moeilijkheden zou brengen, kan die lidstaat de andere betrokken lidstaten verzoeken door middel van overleg een regeling van andere aard tussen hen te treffen;
- g) een militair of een lid van burgerpersoneel kan niet worden onderworpen aan een executiemaatregel ter uitvoering van een vonnis dat in de ontvangstaat tegen hem gewezen is in een zaak die voortvloeit uit de vervulling van zijn dienst;
- h) behoudens voorzover het bepaalde onder e) van toepassing is op onder lid 2 vallende vorderingen is dit lid niet van toepassing op een vordering die voortvloeit uit of in verband staat met de navigatie of exploitatie van een schip of het laden, vervoeren of lossen van een scheepslading, voorzover deze vorderingen geen vorderingen zijn ter zake van dood of persoonlijk letsel waarop lid 4 niet van toepassing is.
6. Vorderingen tegen militairen of leden van het burgerpersoneel voortvloeiend uit onrechtmatig handelen of nalaten buiten de uitoefening van de dienst, worden op de volgende wijze behandeld:
- a) de autoriteiten van de ontvangstaat behandelen de vorderingen en stellen op rechtvaardige en billijke wijze de schadeloosstelling van de eiser vast, waarbij zij alle omstandigheden van het geval, met inbegrip van het gedrag van de persoon die schade heeft geleden, in aanmerking nemen en stellen terzake een rapport op;
- b) het rapport wordt verzonden aan de autoriteiten van de zendstaat, die dan onverwijld beslissen of zij een onverplichte uitkering aanbieden, en zo ja, tot welk bedrag;
- c) indien een aanbieding tot een onverplichte uitkering is gedaan en door de eiser als volledige vergoeding van zijn vordering is aanvaard, doen de autoriteiten van de zendstaat zelf de betaling en stellen zij de autoriteiten van de ontvangstaat in kennis van hun beslissing en van het bedrag dat zij hebben betaald;
- d) dit lid laat onverlet de bevoegdheid van de rechter van de ontvangstaat tot kennisneming van een vordering tegen militairen of leden van het burgerpersoneel tenzij en totdat een betaling heeft plaatsgevonden tot volledige voldoening van de vordering.
7. Vorderingen, voortvloeiend uit het ongeoorloofd gebruik van een voertuig van de diensten van een zendstaat, worden behandeld overeenkomstig lid 6, behalve voorzover de eenheid, de formatie of de entiteit wettelijk aansprakelijk is.
8. Indien een geschil ontstaat met betrekking tot de vraag of een onrechtmatig handelen of nalaten van een militair of een lid van het burgerpersoneel heeft plaatsgevonden in de uitoefening van de dienst of met betrekking tot de vraag of het gebruik van een voertuig van de diensten van een zendstaat ongeoorloofd was, wordt de zaak door middel van overleg tussen de betrokken lidstaten geregeld.

9. Behoudens voorzover beperkt door lid 5, onder g), van dit artikel kan de zendstaat met betrekking tot de civiele rechtsmacht van de rechter van de ontvangstaat geen beroep doen op immuniteit ten opzichte van de rechtsmacht van de rechter van de ontvangstaat voor militairen of leden van het burgerpersoneel.

10. De autoriteiten van de zendstaat en van de ontvangstaat werken samen bij het verzamelen van bewijsmateriaal voor een behoorlijk onderzoek van en beschikken op vorderingen waarbij de lidstaten betrokken zijn.

11. Geschillen over de afwikkeling van vorderingen die niet door onderhandelingen tussen de lidstaten kunnen worden opgelost, worden aan een arbiter voorgelegd die in onderlinge overeenstemming tussen de betrokken lidstaten wordt gekozen uit onderdanen van de ontvangstaat die een vooraanstaande gerechtelijke functie bekleden of hebben bekleed. Indien de betrokken lidstaten niet in staat zijn om binnen twee maanden overeenstemming te bereiken over de keuze van een arbiter, kan elk van de betrokken lidstaten de president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzoeken een persoon met voornoemde kwalificaties te kiezen.

DEEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 19

1. Dit akkoord wordt aan de lidstaten ter goedkeuring voorgelegd volgens hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen.
2. De lidstaten stellen de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie in kennis van de voltooiing van de grondwettelijke procedures voor de goedkeuring van dit akkoord.
3. Dit akkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de kennisgeving van de voltooiing van de in lid 2 bedoelde grondwettelijke procedures door de lidstaat die als laatste deze handeling verricht.
4. De secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie treedt op als depositaris van dit akkoord. De depositaris maakt dit akkoord, alsmede de informatie over de inwerkingtreding van het akkoord na de voltooiing van de in lid 2 bedoelde grondwettelijke procedures, bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.
5. a) Dit akkoord is van toepassing in het moederland van de lidstaten van de Europese Unie.
b) Elke lidstaat kan de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie ervan in kennis stellen dat het akkoord ook van toepassing is op andere grondgebieden voor welke internationale betrekkingen de betrokken lidstaat verantwoordelijk is.

6. a) Het in deel I en deel III van het akkoord bepaalde is slechts van toepassing op hoofdkwartieren en strijdkrachten, alsmede op het personeel daarvan, die ter beschikking zijn gesteld van de EU ter voorbereiding en uitvoering van de in artikel 17, lid 2, VEU, bedoelde taken, waaronder oefeningen, voor zover de status van deze hoofdkwartieren en strijdkrachten, alsook van het personeel daarvan, niet geregeld is in een ander akkoord.
- b) In de gevallen waarin de status van de hoofdkwartieren en strijdkrachten, alsook van het personeel daarvan, geregeld wordt in een ander akkoord, en deze optreden in het kader van hun terbeschikkingstelling van de EU, kunnen specifieke regelingen worden getroffen tussen de EU en de betrokken staten en organisaties waarin wordt bepaald welke regeling van toepassing zal zijn op de betrokken operatie of oefening.
- c) Indien het niet mogelijk is geweest, dergelijke specifieke regelingen te treffen, blijft het andere akkoord van toepassing op de betrokken operatie of oefening.
7. In de gevallen waarin derde landen deelnemen aan activiteiten waarop dit akkoord van toepassing is, kunnen de akkoorden en regelingen waarin deze deelneming wordt geregeld, bepalen dat dit akkoord in dat verband ook van toepassing is op deze derde landen.
8. De bepalingen van dit akkoord kunnen gewijzigd worden bij eenparige schriftelijke overeenstemming tussen de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten van de Europese Unie, in het kader van de Raad bijeen.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα επτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the seventeenth day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-sept novembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addì diciassette novembre duemilatre.

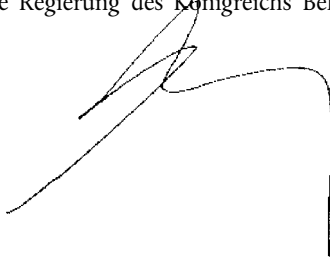
Gedaan te Brussel, de zeventiende november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezassete de Novembro de dois mil e três.

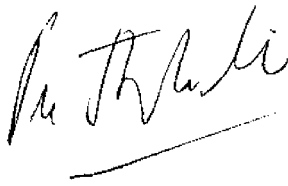
Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde november tjugohundratre.

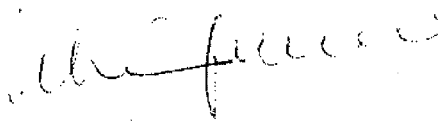
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

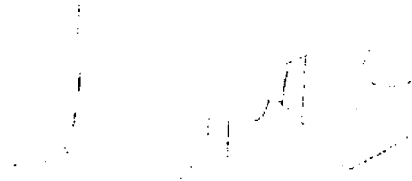
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

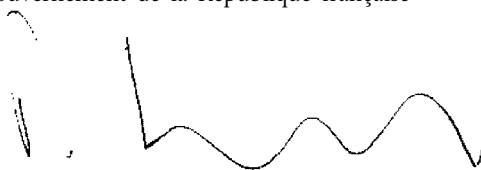
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

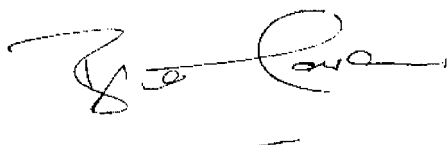
Por el Gobierno del Reino de España

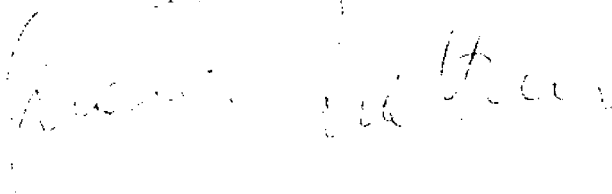
Pour le gouvernement de la République française

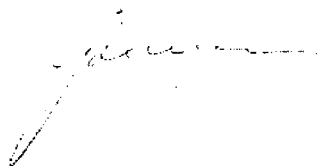
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

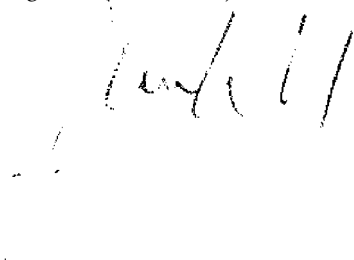
Per il Governo della Repubblica italiana

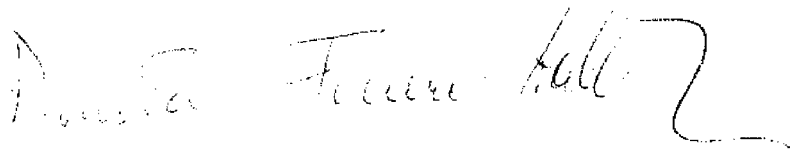
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk de Nederlanden

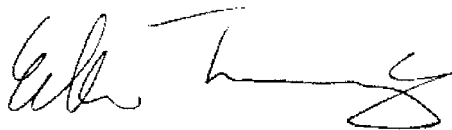
Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

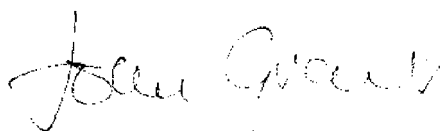
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

—

BIJLAGE

VERKLARINGEN

VERKLARING VAN DE LIDSTATEN VAN DE EUROPESE UNIE

Na ondertekening van dit akkoord zullen de lidstaten hun best doen om zo spoedig mogelijk te voldoen aan de voorschriften van hun eigen grondwettelijke procedures, teneinde zodoende een snelle inwerkingtreding van dit akkoord te bewerkstelligen.

VERKLARING VAN DENEMARKEN

Bij de ondertekening van dit akkoord wees Denemarken op protocol nr. 5 betreffende de positie van Denemarken dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap. Goedkeuring van dit akkoord door Denemarken zal geschieden met inachtneming van voornoemd protocol, en voorbehouden en verklaringen die Denemarken in dit verband eventueel zal formuleren, blijven beperkt tot de werksfeer van deel II van protocol nr. 5 en zij vormen in geen enkel opzicht een beletsel voor de inwerkingtreding van het akkoord en de volledige uitvoering daarvan door de overige lidstaten.

VERKLARING VAN IERLAND

Niets in dit akkoord, en met name niet de artikelen 2, 9, 11, 12, 13 en 17, kunnen worden ingeroepen om Ierland te machtigen of te dwingen wetgeving aan te nemen of anderszins handelend op te treden in strijd met de Ierse grondwet, en met name artikel 15.6.2.

VERKLARING VAN DE REPUBLIEK OOSTENRIJK BETREFFENDE ARTIKEL 17 VAN HET AKKOORD

De aanvaarding door Oostenrijk van de rechtsmacht van militaire autoriteiten van de zendstaat overeenkomstig artikel 17 van het „Akkoord tussen de lidstaten van de Europese Unie betreffende de status van de militairen en leden van het burgerpersoneel die bij de militaire staf van de Europese Unie gedetacheerd zijn, van de hoofdkwartieren en de strijdkrachten die ter beschikking van de Europese Unie kunnen worden gesteld in het kader van de voorbereiding en de uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 17, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie, waaronder oefeningen, en van de militairen en leden van het burgerpersoneel van de lidstaten die aan de Europese Unie beschikbaar zijn gesteld om in dit kader op te treden (EU-SOFA)” geldt niet de uitoefening van rechtsmacht door rechters van een zendstaat op het grondgebied van Oostenrijk.

VERKLARING VAN ZWEDEN

De regering van Zweden verklaart hierbij dat artikel 17 van dit akkoord niet het recht behelst voor de zendstaat om rechtsmacht uit te oefenen op het grondgebied van Zweden. In het bijzonder geeft deze bepaling de zendstaat niet het recht om gerechten op te richten op Zweeds grondgebied of aldaar vonnissen te voltrekken.

Het voorgaande laat de verdeling van rechtsmacht tussen de zendstaat en de ontvangst krachtens artikel 17 onverlet. Evenmin is het voorgaande van invloed op het recht van de zendstaat om bedoelde rechtsmacht uit te oefenen op zijn eigen grondgebied nadat de in artikel 17 bedoelde personen naar de zendstaat zijn teruggekeerd.

Voorts sluit de eerste alinea niet uit, dat de militaire autoriteiten van de zendstaat op het grondgebied van Zweden passende maatregelen nemen die onmiddellijk geboden zijn ter bewaring van de orde en de veiligheid binnen de strijdkrachten.

BESLUIT VAN DE RAAD**van 22 december 2003****tot benoeming van de gewone en plaatsvervangende leden van het Raadgevend Comité voor veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats**

(2003/C 321/03)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 202,

Gelet op Besluit 2003/C 218/01 van de Raad van 22 juli 2003 tot oprichting van een Raadgevend Comité voor veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats, en met name op artikel 3,

Gezien de voordrachten die de regeringen van de lidstaten bij de Raad hebben ingediend,

Overwegende dat de gewone en plaatsvervangende leden van het Raadgevend Comité voor veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats moeten worden benoemd voor een periode van drie jaar,

BESLUIT:

Artikel 1

Tot gewoon of plaatsvervangend lid van het Raadgevend Comité voor veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats worden benoemd voor het tijdvak van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2006:

I. VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN

Land	Gewone leden	Plaatsvervangende leden
België	de heer Christian DENEVE	de heer Marc HESELMANS de heer Jean-Marie LAMOTTE
Denemarken	de heer Jens JENSEN	de heer Søren STRANGE de heer Jesper OLSEN
Duitsland	de heer Ulrich BECKER	mevrouw Anette RÜCKERT de heer Ulrich KULLMANN
Griekenland	de heer Antonios CHRISTODOULOU	mevrouw Stamatia PISIMISI de heer Dimitrios KOLERIS
Spanje	de heer Leodegario FERNANDEZ SÁNCHEZ	de heer Francisco Javier PINILLA GARCIA mevrouw Marta JIMÉNEZ AGUEDA
Frankrijk	de heer Marc BOISNEL	de heer Robert PICCOLI de heer Dominique DUFUMIER
Ierland	de heer Michael HENRY	de heer Pat DONNELLAN de heer Daniel KELLY
Italië		
Luxemburg	de heer Paul WEBER	de heer Robert HUBERTY de heer Carlo STEFFES
Nederland	de heer R. FERINGA	de heer H. V. V. SCHRAMA de heer C. L. M. THIJSSSEN
Oostenrijk	mevrouw Eva-Elisabeth SZYMANSKI	de heer Robert MURR mevrouw Dr. Gertrud BREINDL
Portugal	de heer Eduardo Rafael LEANDRO	mevrouw Maria João MANZANO de heer João VEIGA E MOURA
Finland	de heer Mikko HURMALAINEN	mevrouw Anna-Liisa SUNDQUIST de heer Matti LAMBERG

Land	Gewone leden	Plaatsvervangende leden
Zweden	de heer Bertil REMAEUS	de heer Bo BARREFELT mevrouw Maria SCHÖNEFELD
Verenigd Koninkrijk	mevrouw Susan MAWER	de heer Peter BROWN de heer René Mc TAGGART

II. VERTEGENWOORDIGERS VAN DE WERKNEMERSORGANISATIES

Land	Gewone leden	Plaatsvervangende leden
België	de heer François PHILIPS	de heer Herman FONCK de heer Stéphane LEPOUTRE
Denemarken	mevrouw Lone JACOBSEN	de heer Jan KAHR de heer Henrik F. AHLERS
Duitsland	mevrouw Marina SCHRÖDER	de heer Maximilian ANGERMAIER de heer Herbert KELLER
Griekenland	de heer Yannis ADAMAKIS	de heer Yannis KONSTANTINIDIS de heer Michail RAMBIDIS
Spanje	de heer Angel CÁRCOBA ALONSO	de heer Tomás LÓPEZ ARIAS de heer Javier TORRES FERNÁNDEZ
Frankrijk	de heer Gilles SEITZ	de heer Pierre-Jean COULON de heer Dominique OLIVIER
Ierland	de heer Sylvester CRONIN	mevrouw Louise O'DONNELL de heer Fergus WHELAN
Italië		
Luxemburg	de heer Marcel GOEREND	de heer Antoine GIARDIN de heer Alain KINN
Nederland	de heer W. VAN VEELLEN	de heer A. W. WOLTMEIJER
Oostenrijk	de heer Alexander HEIDER	mevrouw Ingrid REIFINGER mevrouw Renate CZESKLEBA
Portugal	de heer Armando COSTA FARIAS	de heer Luís NASCIMENTO LOPES de heer Joaquim Filipe COELHAS DIONÍSIO
Finland	mevrouw Raili PERIMÄKI-DIETRICH	Ms. Riitta TYÖLÄJÄRVI mevrouw Jaana MEKLIN
Zweden	de heer Sven BERGSTRÖM	mevrouw Kerstin HILDINGSSON de heer Börje SJÖHOLM
Verenigd Koninkrijk	de heer Tom MELLISH	de heer Owen TUDOR mevrouw Liz SNAPE

III. VERTEGENWOORDIGERS VAN DE WERKGEVERSORGANISATIES

Land	Gewone leden	Plaatsvervangende leden
België	de heer Ir. Kris DE MEESTER	de heer Jos BORMANS de heer André PELEGRIN
Denemarken	de heer Thomas PHILBERT NIELSEN	de heer Torben JEPSSEN de heer Anders Just PEDERSEN
Duitsland	de heer Stefan SCHNEIDER	de heer Thomas HOLTSMANN de heer Herbert BENDER

Land	Gewone leden	Plaatsvervangende leden
Griekenland	de heer Pavlos KIRIAKONGONAS	mevrouw Natassa AVLONITOU ...
Spanje	de heer Pera TEIXIDO CAMPÁS	mevrouw Pílar IGLESIAS VALCARCE de heer José A. CARRASCO MORENO
Frankrijk	mevrouw Véronique CAZALS	de heer Franck GAMBELLI de heer Patrick LEVY
Ierland	de heer Kevin ENRIGHT	de heer Tony BRISCOE ...
Italië		
Luxemburg	de heer Gilbert HOFFMANN	de heer Pierre BLAISE de heer Guy WALERS
Nederland	de heer J. J. H. KONING	mevrouw C. S. FRENKEL mevrouw A. ARENSEN
Oostenrijk	de heer Heinrich BRAUNER	de heer Franz DUNGL mevrouw Christa SCHWENG
Portugal	de heer José COSTA TAVARES	de heer José Luís BARROSO de heer Marcelino PENA COSTA
Finland	de heer Tapio KUIKKO	de heer Antti MÄHÖNEN de heer Rauno TOIVONEN
Zweden	de heer Eric JANNERFELDT	mevrouw Bodil MELLBLOM mevrouw Christin N. GRANBERG
Verenigd Koninkrijk	de heer Bruce M. WARMAN	de heer Roger ALESBURY mevrouw Janet Lynne ASHERSON

Artikel 2

De Raad zal de nog niet aangewezen leden later benoemen.

Artikel 3

Dit besluit wordt ter informatie bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel, 22 december 2003.

Voor de Raad

De voorzitter

A. MATTEOLI

CONCLUSIES VAN DE RAAD**van 22 december 2003****over de regeling voor de heffing op over zee aangevoerde goederen („octroi de mer”)**

(2003/C 321/04)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

EROP WIJZEND DAT:

- de bijzondere handicaps van de ultraperifere gebieden erkend worden in het Verdrag;
- er specifieke maatregelen genomen moeten worden om de sociaal-economische ontwikkeling van deze gebieden te ondersteunen;
- de Europese Raad van Sevilla aan de Raad en de Commissie heeft verzocht om bepaalde prioritaire werkzaamheden met betrekking tot met name de kwestie van het „octroi de mer” in de Franse overzeese departementen tot een goed einde te brengen;

ACHT HET NODIG dat tussen 1 januari 2004 en 30 juni 2004, in afwachting van de beschikking betreffende de „octroi de mer”-regeling, de continuïteit van deze regeling wordt gegarandeerd;

IS VOORNEMENS het voorstel van de Commissie over de toekomst van deze regeling zo spoedig mogelijk TE BESPREKEN, en daarbij vooral te letten op de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid.

COMMISSIE

Wisselkoersen van de euro ⁽¹⁾

30 december 2003

(2003/C 321/05)

1 euro =

Munteenheid		Koers	Munteenheid		Koers
USD	US-dollar	1,2496	LVL	Letlandse lat	0,6685
JPY	Japanse yen	133,72	MTL	Maltese lira	0,4312
DKK	Deense kroon	7,4446	PLN	Poolse zloty	4,6882
GBP	Pond sterling	0,7036	ROL	Roemeense leu	41 072
SEK	Zweedse kroon	9,077	SIT	Sloveense tolar	236,85
CHF	Zwitserse frank	1,5594	SKK	Slovaakse koruna	41,145
ISK	IJslandse kroon	89,63	TRL	Turkse lira	1 752 635
NOK	Noorse kroon	8,421	AUD	Australische dollar	1,6742
BGN	Bulgaarse lev	1,9559	CAD	Canadese dollar	1,638
CYP	Cypriotische pond	0,5862	HKD	Hongkongse dollar	9,701
CZK	Tsjechische koruna	32,56	NZD	Nieuw-Zeelandse dollar	1,9139
EEK	Estlandse kroon	15,6466	SGD	Singaporese dollar	2,1278
HUF	Hongaarse forint	261,69	KRW	Zuid-Koreaanse won	1 496,13
LTL	Litouwse litas	3,4523	ZAR	Zuid-Afrikaanse rand	8,2333

⁽¹⁾ Bron: door de Europese Centrale Bank gepubliceerde referentiekosten.

Aantekeningen bij bijlage III — Omschrijving van het begrip „producten van oorsprong” en regelingen voor administratieve samenwerking — bij de overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds

(2003/C 321/06)

Artikel 1, onder f) — Prijs af fabriek

In de prijs af fabriek van een product zijn begrepen:

- de waarde van alle bij de vervaardiging gebruikte materialen; en
- alle kosten (voor materialen en andere) die de fabrikant daadwerkelijk heeft gemaakt. Bijvoorbeeld: in de prijs af fabriek van opgenomen videocassettes, diskettes, software en soortgelijke producten die een element intellectuele eigendom bevatten, moeten, voor zover mogelijk, alle kosten zijn begrepen die de fabrikant, om bedoelde producten te kunnen vervaardigen, voor het gebruik van de intellectuele eigendomsrechten heeft betaald, ongeacht het feit of de houder van deze rechten in het land van productie is gevestigd.

Er wordt geen rekening gehouden met kortingen (bijvoorbeeld kwantumkortingen of kortingen voor vervroegde betaling).

Artikel 4, lid 1, onder e) — „geheel en al verkregen producten” — Jacht

Het begrip „jacht” in artikel 4, lid 1, onder e), is ook van toepassing op de visserij op de binnenwateren (dat wil zeggen rivieren en meren) in de Gemeenschap of in Chili.

Artikel 9 — Stellen en assortimenten

De oorsprongsregel voor stellen en assortimenten is uitsluitend van toepassing op stellen en assortimenten in de zin van algemene regel 3 voor de interpretatie van het geharmoniseerd systeem.

Volgens deze regel moet elk product waaruit het stel of assortiment bestaat, met uitzondering van de producten waarvan de waarde niet meer dan 15 % van de totale waarde van het stel of assortiment bedraagt, voldoen aan de oorsprongsregels die gelden voor de post waaronder het zou zijn ingedeeld indien het een afzonderlijk product was en geen deel uitmaakte van een stel of assortiment, ongeacht de post waaronder het volledige stel of assortiment op grond van voornoemde algemene regel is ingedeeld.

Deze bepalingen blijven van toepassing zelfs indien op het uitzonderingspercentage van 15 % een beroep wordt gedaan voor een product dat, overeenkomstig voornoemde algemene regel, bepalend is voor de indeling van het volledige stel of assortiment.

Artikel 14 — Terugbetaling in geval van een vergissing

Wanneer het bewijs van de oorsprong niet correct is opgesteld of afgegeven, kan de terugbetaling of vrijstelling van rechten

uitsluitend worden verleend indien aan de drie volgende voorwaarden is voldaan:

- a) het onjuist afgegeven of opgestelde bewijs van de oorsprong wordt aan de autoriteiten van het land van uitvoer teruggezonden of de autoriteiten van het land van invoer geven een schriftelijke verklaring af dat geen preferentie werd verleend of zal worden verleend;
- b) de bij de vervaardiging van het product gebruikte materialen zouden op grond van de geldende bepalingen voor een terugbetaling of vrijstelling van rechten in aanmerking zijn gekomen indien het bewijs van de oorsprong niet was gebruikt om de preferentie aan te vragen;
- c) de terugbetalingstermijn is niet overschreden en aan de voorwaarden voor terugbetaling volgens het nationale recht van het betrokken land is voldaan.

Artikel 16 — Bewijsstukken voor gebruikte goederen

Het bewijs van de oorsprong kan eveneens worden afgegeven voor gebruikte of andere goederen waarvoor de gebruikelijke bewijsstukken, vanwege het lange tijdsverloop tussen de datum van productie, enerzijds, en de datum van uitvoer, anderzijds, niet meer beschikbaar zijn, mits:

- a) de datum van productie of van invoer van de goederen vóór de periode ligt gedurende welke de bedrijven, volgens de wetgeving van het land van uitvoer, gehouden zijn boekhoudkundige bescheiden te bewaren;
- b) de goederen op grond van ander bewijsmateriaal als van oorsprong beschouwd kunnen worden, zoals verklaringen van de fabrikant of van een ander bedrijf, het oordeel van deskundigen, merktekens op de goederen, beschrijving van de goederen enz.; en
- c) er geen aanwijzingen zijn dat de goederen niet aan de oorsprongsregels voldoen.

Artikelen 16 en 23 — Overlegging van het bewijs van de oorsprong bij elektronische verzending van de aangiften invoer

Wanneer de aangifte ten invoer op elektronische wijze aan de douaneautoriteiten van het land van invoer wordt verzonden, is het aan deze autoriteiten voorbehouden, in het kader van en krachtens de douanewetgeving van hun land, te besluiten wanneer en in hoeverre de documenten ten bewijze van de oorsprong daadwerkelijk dienen te worden aangeboden.

Artikel 16 — Omschrijving van de goederen in de certificaten voor goederenverkeer EUR.1

Voor omvangrijke zendingen of bij een algemene omschrijving van de goederen

Indien het vak voor de omschrijving van de goederen op het certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 niet voldoende ruimte biedt om alle gegevens te vermelden die nodig zijn om de goederen te kunnen identificeren, met name in geval van omvangrijke zendingen, kan de exporteur de goederen waarop het certificaat betrekking heeft omschrijven op de aangehechte facturen voor die goederen en, zo nodig, op andere handelsdocumenten, mits:

- a) de factuurnummers in vak 10 van het certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 worden vermeld;
 - b) de facturen en, in voorkomend geval, de andere handelsdocumenten aan het certificaat worden vastgehecht voordat deze bij de douane of de bevoegde overheidsinstantie van het land van uitvoer wordt aangeboden;
- en,
- c) de douane of de bevoegde overheidsinstantie op de facturen en, in voorkomend geval, de andere handelsdocumenten een stempel aanbrengt waardoor deze één geheel vormen met het certificaat.

Artikel 16 — Uitvoer door een douane-expediteur

Een douane-expediteur kan optreden als gemachtigd vertegenwoordiger van de eigenaar van de goederen of van de persoon die een soortgelijk recht heeft om over de goederen te beschikken, zelfs indien deze persoon niet in het land van uitvoer is gevestigd, mits de douane-expediteur de oorsprong van de goederen kan aantonen.

Artikel 16 — Documenten die gevoegd zijn bij een certificaat inzake goederenverkeer EUR.1

Een factuur die betrekking heeft op goederen die in het kader van een preferentieregeling uit het gebied van een van de partijen is uitgevoerd en bij het certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 is gevoegd kan in een derde land zijn opgesteld.

Artikel 16 — Termen en afkortingen voor landen, groepen landen of gebieden in een certificaat inzake goederenverkeer EUR.1

Goederen van oorsprong uit de Gemeenschap kunnen in vak 4 van het certificaat ⁽¹⁾ worden aangegeven als van oorsprong in:

- de Gemeenschap, of
- zowel een lidstaat als de Gemeenschap.

Ook andere termen die duidelijk naar de Gemeenschap verwijzen kunnen worden gebruikt, zoals, onder meer, Europese Gemeenschap, Europese Unie of een afkorting daarvan, zoals EG,

⁽¹⁾ Dezelfde termen en afkortingen kunnen rechtsgeldig worden gebruikt in vak 2 van het certificaat inzake goederenverkeer EUR.1.

EU enz. (of een gelijkwaardige vertaling in een van de talen waarin de overeenkomst is opgesteld).

Dat Chili het land van oorsprong is kan dus zowel worden aangegeven door de officiële afkorting CL (ISO-tweelettercode) of de officiële afkorting CHL (drielettercode van de ISO) ⁽¹⁾.

Artikel 17 — Technische redenen

Een certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 kan om „technische redenen” worden geweigerd wanneer het niet volgens de regels is opgesteld. In bepaalde gevallen kan een achteraf geïssueerd certificaat worden voorgelegd, bijvoorbeeld in de volgende gevallen:

- het EUR.1-certificaat is niet op het voorgeschreven formulier opgesteld (bijv. het formulier heeft geen geguillocheerde ondergrond; het wijkt duidelijk af, wat afmetingen of kleur betreft, van het voorgeschreven model; het volgnummer ontbreekt; het is in een niet-toegelaten taal gedrukt);
- een verplicht in te vullen vak is niet ingevuld (bijv. vak 4), met uitzondering van vak 8;
- in vak 8 ontbreekt de tariefindeling van de goederen op het niveau van ten minste vier cijfers ⁽²⁾;
- de afwezigheid van stempel en ondertekening (bijv. vak 11);
- visering door een niet-gemachtigde instantie;
- visering met behulp van een nieuw, nog niet doorgegeven stempel;
- voorlegging van een kopie of fotokopie in plaats van het origineel;
- in vak 5 is een land vermeld dat geen partij is bij de overeenkomst (bijv. Israël of Cuba).

Te volgen handelwijze

Het certificaat wordt van de aantekening „DOCUMENT GEWEIGERD” voorzien, onder opgave van de reden(en) van de weigering, en aan de importeur teruggezonden zodat deze om de afgifte achteraf van een nieuw certificaat kan verzoeken. De douane kan een kopie of fotokopie van het geweigerde certificaat bewaren met het oog op een controle achteraf of indien zij redenen heeft om aan te nemen dat er sprake is van fraude.

Artikel 20 — Praktische toepassing van de bepalingen inzake factuurverklaringen

Hierbij moet het volgende in acht worden genomen:

- a) Producten die niet van oorsprong zijn en waarop de factuurverklaring dus geen betrekking heeft, moeten niet in de factuurverklaring worden vermeld. Op de factuur moet echter wel duidelijk worden aangegeven welke producten niet van oorsprong zijn, om misverstanden te voorkomen.

⁽²⁾ Op het bewijs van de oorsprong mogen de goederen wel met een meer specifieke tariefindeling zijn vermeld.

- b) Verklaringen op fotokopieën van de facturen kunnen worden aanvaard indien deze verklaringen op dezelfde wijze zijn ondertekend als het origineel. Toegelaten exporteurs die de factuurverklaringen niet behoeven te ondertekenen, behoeven de factuurverklaringen op fotokopieën van de facturen ook niet te ondertekenen.
- c) Een factuurverklaring op de achterzijde van de factuur kan worden aanvaard.
- d) De factuurverklaring kan op een afzonderlijk, bij de factuur gevoegd blad worden opgesteld, mits dit blad als een deel van de factuur kan worden beschouwd. Een afzonderlijk formulier is niet toegestaan.
- e) Een op een etiket gestelde verklaring die op de factuur is geplakt kan uitsluitend worden aanvaard indien er geen twijfel bestaat dat dit etiket door de exporteur is aangebracht, bijvoorbeeld doordat de handtekening of het stempel van de exporteur zowel het etiket als de factuur bedekken.

Artikel 20 — Waardebasis voor de afgifte en aanvaarding van door exporteurs opgestelde factuurverklaringen

De prijs af fabriek kan als waardebasis dienen om te besluiten wanneer een certificaat inzake goederenverkeer EUR.1 door een factuurverklaring kan worden vervangen, rekening houdend met de in artikel 21, lid 1, onder b) genoemde waardelimiet. Indien de prijs af fabriek als waardebasis wordt aangehouden, dient het land van invoer de factuurverklaringen die onder verwijzing naar deze prijs zijn opgesteld, te aanvaarden.

Indien er geen prijs af fabriek is, omdat de zending gratis is, wordt de door de autoriteiten van het land van invoer vastgestelde douanewaarde als basis voor de vaststelling van de waardelimiet aangehouden.

Artikel 21 — Toegelaten exporteur

Onder „exporteurs” worden personen of bedrijven verstaan, ongeacht het feit of zij producenten of handelaars zijn, voor zover zij aan de voorwaarden van bijlage III voldoen. Een douane-expediteur kan geen toegelaten exporteur zijn in de zin van bijlage III.

De status van toegelaten exporteur kan uitsluitend op schriftelijk verzoek van de exporteur worden toegekend. Bij het onderzoek van de aanvraag dienen de douaneautoriteiten of andere bevoegde overheidsinstanties vooral met het volgende rekening te houden:

- of de exporteur regelmatig goederen uitvoert; de douaneautoriteiten of andere bevoegde overheidsinstanties moeten daarbij vooral het regelmatige karakter van de uitvoer in aanmerking nemen, en niet zozeer het aantal zendingen of een bepaald bedrag;
- of de exporteur de oorsprong van de uit te voeren goederen te allen tijde kan aantonen. In dit verband is het nodig te bezien of de exporteur de toepasselijke oorsprongsregels kent en in het bezit is van alle bewijsstukken inzake de oorsprong. Bij producenten moet erop worden toegezien dat het aan de hand van de voorraadadministratie van de onderneming mogelijk is de oorsprong vast te stellen of, in geval van nieuwe ondernemingen, dat de onderneming een

administratie heeft opgezet aan de hand waarvan de oorsprong kan worden vastgesteld. Bij handelaars moeten de normale handelsstromen van het bedrijf op meer diepgaande wijze worden onderzocht;

- of de exporteur, gelet op zijn exportactiviteiten in het verleden, de nodige waarborgen biedt ten aanzien van de oorsprong van de producten en de nakoming van de daaruit voortvloeiende verplichtingen.

Indien een vergunning is afgegeven moeten de exporteurs:

- zich ertoe verbinden uitsluitend factuurverklaringen af te geven voor goederen waarvoor zij, op het moment van afgifte, over alle nodige bewijsstukken of boekhoudkundige gegevens beschikken;
- de volledige verantwoordelijkheid op zich nemen voor het gebruik van de vergunning, met name wanneer er sprake is van onjuiste oorsprongsverklaringen of wanneer er op andere wijze misbruik van de vergunning is gemaakt;
- de verantwoordelijkheid op zich nemen dat de persoon die binnen de onderneming verantwoordelijk is voor de opstelling van factuurverklaringen de oorsprongsregels kent en begrijpt;
- zich ertoe verbinden de administratieve bewijsstukken van de oorsprong ten minste drie jaar te bewaren vanaf de datum van opstelling van de factuurverklaring;
- zich ertoe verbinden de douaneautoriteiten of bevoegde overheidsinstanties te allen tijde inzage te geven in de bewijsstukken en toe te staan dat deze autoriteiten of instanties te allen tijde de controles kunnen verrichten die zij dienstig achten.

De douaneautoriteiten of bevoegde overheidsinstanties moeten de toegelaten exporteurs regelmatig controleren. Bij deze controle, die op vastgestelde tijdstippen kan plaatsvinden, moet worden nagegaan dat de vergunning op correcte wijze wordt gebruikt, indien mogelijk met behulp van de risico-analyse-methode.

De douaneautoriteiten of bevoegde overheidsinstanties stellen de Commissie van de Europese Gemeenschappen in kennis van het nationale systeem volgens welke de toegelaten exporteurs een nummer wordt toegewezen. De Commissie geeft deze gegevens door aan de douaneautoriteiten van de andere landen.

Artikel 24 — Invoer in deelzendingen

Een importeur die voor het bepaalde in dit artikel in aanmerking wenst te komen, dient de exporteur, vóór de uitvoer van de eerste deelzending, te laten weten dat slechts een enkel bewijs van oorsprong voor het volledige product is vereist.

Indien elke deelzending uitsluitend uit producten van oorsprong bestaat en deze deelzendingen van oorsprongsbewijzen vergezeld gaan, worden deze afzonderlijke oorsprongsbewijzen door de douaneautoriteiten van het land van invoer voor de deelzendingen aanvaard in plaats van het enkele oorsprongsbewijs voor het volledige product.

Artikel 31 — Weigering van de preferentiële behandeling zonder verificatie

Soms moet het bewijs van oorsprong als niet van toepassing worden beschouwd, onder meer om de volgende redenen:

- het vak „Omschrijving van de goederen” (vak 8 van het EUR.1-certificaat) is niet ingevuld of heeft betrekking op andere dan de aangeboden goederen;
- het bewijs van de oorsprong is afgegeven door een land dat geen partij is bij de overeenkomst, zelfs indien het goederen betreft van oorsprong uit de Gemeenschap of Chili (bijv. afgifte van een EUR.1-certificaat door Israël voor goederen van oorsprong uit Chili);
- een verplicht in te vullen vak van het EUR.1-certificaat (bijv. „Omschrijving van de goederen”, „Aantal colli”, „Land van bestemming”, „Land van oorsprong”) vertoont sporen van niet-gewaarmeerde raderingen of wijzigingen;
- de geldigheidstermijn van het EUR.1-certificaat is om andere redenen verstreken dan die welke in de wetgeving zijn voorzien (bijv. buitengewone omstandigheden), tenzij de goederen voor het verstrijken van de geldigheidsduur van het certificaat werden aangeboden;
- het oorsprongsbewijs wordt achteraf voorgelegd voor goederen die aanvankelijk op frauduleuze wijze werden ingevoerd;

— in vak 4 van het EUR.1-certificaat is een land vermeld dat geen partij is bij de overeenkomst op grond waarvan de preferentiële behandeling wordt aangevraagd.

Te volgen handelwijze

Het bewijs van de oorsprong wordt van de aantekening „NIET VAN TOEPASSING” voorzien en bewaard door de douaneadministratie waarbij het werd aangeboden, om te voorkomen dat getracht zal worden het opnieuw te gebruiken. Onverminderd eventuele gerechtelijke maatregelen overeenkomstig het nationale recht, stellen de douaneautoriteiten van het land van invoer de douaneautoriteiten of bevoegde overheidsinstanties van het land van uitvoer terstond van de weigering in kennis, indien zij zulks dienstig achten.

Artikel 31 — Termijnen voor de controle van de oorsprongsbewijzen

Een land behoeft geen gevolg meer te geven aan een verzoek om een controle achteraf op grond van artikel 31, indien dit verzoek meer dan drie jaar na de afgifte van het EUR.1-certificaat of de opstelling van de factuurverklaring wordt ontvangen.

Aanhangsel I — Aantekening 6.1

De bijzondere regel voor textielmaterialen is niet van toepassing op voeringen en tussenvoeringen. Stof voor zakken wordt gemaakt uit een bijzondere stof die uitsluitend voor het maken van zakken in kledingstukken wordt gebruikt en kan dus niet als een normale voering of tussenvoering worden beschouwd. De bijzondere regel is dus van toepassing op stof voor zakken. De regel is van toepassing op weefsels aan het stuk en op complete zakken van oorsprong uit derde landen.

Artikelen 17 en 31

DA	AFVIST DOKUMENT	UANVENDELIGT
DE	DOKUMENT NICHT ANGENOMMEN	NICHT ANWENDBAR
EL	ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΤΑΙ	ΜΗ ΑΠΟΔΕΚΤΟ
EN	DOCUMENT NOT ACCEPTED	INAPPLICABLE
ES	DOCUMENTO RECHAZADO	INAPLICABLE
FI	ASIAKIRJA HYLÄTTY	EI VOIDA KÄYTTÄÄ
FR	DOCUMENT REFUSÉ	INAPPLICABLE
IT	DOCUMENTO RESPINTO	INAPPLICABILE
NL	DOCUMENT GEWEIGERD	NIET VAN TOEPASSING
PT	DOCUMENTO RECUSADO	NÃO APLICÁVEL
SV	EJ GODTAGET DOKUMENT	OANVÄNDBART

Mededeling van de Commissie ten aanzien van de instanties die, zoals bedoeld in artikel 4, lid 3, van Richtlijn 98/27/EG betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen, bevoegd zijn tot het instellen van een actie uit hoofde van artikel 2 van de genoemde richtlijn

(2003/C 321/07)

(Voor de EER relevante tekst)

De volgende instanties zijn door de autoriteiten van de genoemde lidstaat bevoegd verklaard tot het instellen van een actie uit hoofde van artikel 2 van Richtlijn 98/27/EG.

BELGIË

Association belge des consommateurs Test-Achats — Belgische verbruikersunie Test-Aankoop

Rue de Hollande 13
B-1060 Bruxelles
Téléphone (32-2) 542 35 55
Télécopieur (32-2) 542 32 50
Courrier électronique: membres@test-achats.be
www.test-achats.be

Hollandstraat 13
B-1060 Brussel
Telefoon (32-2) 542 32 32
Fax (32-2) 542 32 50
E-mail: leden@test-aankoop.be
www.test-aankoop.be

DENEMARKEN

1. Forbrugerombudsmanden

(consumentenombudsman)
Amagerfælledvej 56
DK-2300 København S
Tel. (45) 32 66 90 00
Fax (45) 32 66 91 00
E-mail: fs@fs.dk
Homepage: www.fs.dk
(Engels: www.consumer.dk/index-uk.htm)

Taak van de consumentenombudsman

Overeenkomstig de wet op de marketing ziet de consumentenombudsman erop toe dat het recht wordt nageleefd, met name vanuit het oogpunt van de consument.

De consumentenombudsman kan op grond van de volgende richtlijnen een proces aanspannen:

- Richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame.
- Richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten.
- Richtlijn 87/102/EEG van de Raad van 22 december 1986 betreffende de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake het consumentenbeleid.

- Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten, zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/36/EG.
- Richtlijn 90/314/EEG van de Raad van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten.
- Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten.
- Richtlijn 94/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 1994 betreffende de bescherming van de verkrijger voor wat bepaalde aspecten betreft van overeenkomsten inzake de verkrijging van een recht van deeltijds gebruik van onroerende goederen.
- Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 1997 betreffende de bescherming van de consument bij op afstand gesloten overeenkomsten.
- Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen.
- Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („Richtlijn inzake elektronische handel”).

2. Lægemiddelstyrelsen

(Deens Geneesmiddelenagentschap)
Frederikssundsvej 378
DK-2730 Brønshøj
Tel. (45) 44 88 91 11
Fax (45) 44 91 73 73
E-mail: dkma@dkma.dk
Homepage: www.dkma.dk

Taak van het Geneesmiddelenagentschap

Het Geneesmiddelenagentschap zorgt ervoor dat doeltreffende en veilige geneesmiddelen in de handel worden gebracht en dat de uitgaven van de ziekteverzekering voor geneesmiddelen in verhouding tot de therapeutische waarde van de geneesmiddelen staan. Verder houdt het Geneesmiddelenagentschap toezicht op geneesmiddelen en medische apparatuur.

Het Geneesmiddelenagentschap kan een proces aanspannen bij overtredingen van Richtlijn 92/28/EG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende reclame voor geneesmiddelen voor menselijk gebruik.

DUITSLAND

1.	Aktion Bildungsinformation e.V. (ABI)	Alte Poststraße 5 D-70173 Stuttgart	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
2.	Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	Markgrafenstraße 66 D-10969 Berlin	Vereniging waarin drie organisaties, nl. de Stiftung Verbraucherinstitut, de Arbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V. en de Verbraucherschutzverein e.V. (VSV) zijn samengegaan. Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
3.	Berliner Mieterverein e.V.	Wilhelmstraße 74 D-10117 Berlin	Behartigt huurdersbelangen in Berlijn door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
4.	Bund der Energieverbraucher e.V.	Grabenstraße 7 D-53619 Rheinbreitbach	Behartigt de belangen van klanten van energiebedrijven door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in het belang van klanten van energiebedrijven
5.	Bund der Versicherten e.V.	Rönkrei 28 D-22399 Hamburg	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
6.	Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (VZBV)	Markgrafenstraße 66 D-10969 Berlin	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
7.	Bundesverband privater Kapitalanleger e.V.	Am Goldgraben 6 D-37073 Göttingen	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
8.	Datenschutzbund Hamburg e.V.	Am Diebsteich 1 D-22761 Hamburg	Behartigt consumentenbelangen — met name op het gebied van de gegevensbescherming — door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
9.	Deutsche Gesellschaft für Sonnenenergie e.V.	Augustenstraße 79 D-80333 München	Behartigt consumentenbelangen — door middel van voorlichting en adviezen, met name op het gebied van duurzame energie, doelmatig energieverbruik, met bijzondere aandacht voor zonne-energie; collectief actierecht in consumentenbelang

10.	Deutscher Mieterbund — Kieler Mieterverein e.V.	Eggerstedtstraße 1 D-24103 Kiel	Behartigt huurdersbelangen in Kiel door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
11.	Deutscher Mieterbund — Landesverband Mecklenburg-Vorpommern e.V.	Dr.-Külz-Straße 18 D-19053 Schwerin	Behartigt huurdersbelangen in Mecklenburg-Vorpommern door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
12.	Deutscher Mieterbund — Landesverband der Mietervereine in Nordrhein-Westfalen e.V.	Luisenstraße 12 D-44137 Dortmund	Behartigt huurdersbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
13.	Deutscher Mieterbund — Landesverband Schleswig-Holstein e.V.	Eggerstedtstraße 1 D-24103 Kiel	Behartigt huurdersbelangen in Schleswig-Holstein door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
14.	Deutscher Mieterbund Mieterbund Rhein-Ruhr e.V.	Rathausstraße 18—20 D-47166 Duisburg	Behartigt huurdersbelangen in Duisburg door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
15.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Groß-Velbert und Umgebung e.V.	Friedrich-Ebert-Straße 62—64 D-42549 Velbert	Behartigt huurdersbelangen in Velbert en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
16.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Hamm und Umgebung e.V.	Südring 1 D-59065 Hamm	Behartigt huurdersbelangen in Hamm en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
17.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Iserlohn e.V.	Vinckestraße 4 D-58636 Iserlohn	Behartigt huurdersbelangen in Iserlohn door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
18.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Kassel und Umgebung e.V.	Königsplatz 59/ Eingang Poststraße 1 D-34117 Kassel	Behartigt huurdersbelangen in Kassel en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
19.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Schwerin und Umgebung e.V.	Dr.-Külz-Straße 18 D-19053 Schwerin	Behartigt huurdersbelangen in Schwerin en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang

20.	Deutscher Mieterbund — Mieterverein Siegerland und Umgebung e.V.	Koblenzer Straße 5 D-57072 Siegen	Behartigt huurdersbelangen in Siegerland en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
21.	DMB — Mieterverein Stuttgart und Umgebung e.V.	Moserstraße 5 D-70182 Stuttgart	Behartigt huurdersbelangen in Stuttgart en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
22.	DMB — Mieterschutzverein Frankfurt am Main e.V.	Eckenheimer Landstraße 339 D-60320 Frankfurt am Main	Behartigt huurdersbelangen in Frankfurt am Main door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
23.	Deutscher Mieterbund — Mieterschutzverein Wiesbaden und Umgebung e.V.	Adelheidstraße 70 D-65185 Wiesbaden	Behartigt huurdersbelangen in Wiesbaden en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
24.	Deutsche Schutzvereinigung Auslandsimmobilien e.V.	Zähringer Straße 373 D-79108 Freiburg	Behartigt de belangen van eigenaren van onroerend goed in het buitenland en van belangstellenden daarvoor door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in het belang van de genoemde groep personen
25.	Mieter helfen Mietern, Münchner Mieterverein e.V.	Weißbürger Straße 25 D-81667 München	Behartigt huurdersbelangen in München door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
26.	Mieter und Pächter e.V.	Prinzenstraße 7 D-44135 Dortmund	Behartigt huurders- en pachtersbelangen in Dortmund door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
27.	Mieterverein Bochum, Hattingen und Umgegend e.V.	Brückstraße 58 D-44787 Bochum	Behartigt huurdersbelangen in Bochum, Hattingen en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
28.	Mieterverein für Lüdenscheld und Umgegend e.V.	Lösenbacher Straße 3 D-58507 Lüdenscheld	Behartigt huurdersbelangen in Lüdenscheld en omgeving door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
29.	Mieterverein Gelsenkirchen e.V. im Deutschen Mieterbund	Gabelsberger Straße 9 D-45879 Gelsenkirchen	Behartigt huurders- en pachtersbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang

30.	Mieterverein Köln e.V.	Mühlenbach 49 D-50676 Köln	Behartigt huurdersbelangen in Keulen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
31.	Mieterverein München e.V.	Sonnenstraße 10 D-80331 München	Behartigt huurdersbelangen in München door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in huurdersbelang
32.	Schutzverband für Verbraucher und Dienstleistungsnehmer e.V. — Endverbraucher, Kapitalanleger, Versicherte	Spessartring 37 D-63110 Rodgau	Behartigt de belangen van consumenten en klanten van financiële dienstverleners door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang en in het belang van klanten van financiële dienstverleners
33.	Verbraucherzentrale Baden-Württemberg e.V.	Paulinenstraße 47 D-70178 Stuttgart	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
34.	Verbraucherschutzverein e.V. (VSV)	Lützowstraße 33—36 D-10785 Berlin	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
35.	Verbraucherzentrale Berlin e.V.	Bayreuther Straße 40 D-10787 Berlin	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
36.	Verbraucher-Zentrale Brandenburg e.V.	Templiner Straße 21 D-14473 Potsdam	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
37.	Verbraucher-Zentrale des Landes Bremen e.V.	Altenweg 4 D-28195 Bremen	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
38.	Verbraucher-Zentrale Hamburg e.V.	Kirchenallee 22 D-20099 Hamburg	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
39.	Verbraucher-Zentrale Hessen e.V.	Große Friedberger Straße 13—17 D-60313 Frankfurt/Main	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
40.	Verbraucherzentrale Mecklenburg-Vorpommern e.V.	Strandstraße 98 D-18055 Rostock	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang

41.	Verbraucher-Zentrale Niedersachsen e.V.	Herrenstraße 14 D-30159 Hannover	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
42.	Verbraucher-Zentrale Nordrhein-Westfalen Landesarbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V.	Mintropstraße 27 D-40215 Düsseldorf	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
43.	Verbraucherzentrale Rheinland-Pfalz e.V.	Ludwigstraße 6 D-55116 Mainz	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
44.	Verbraucherzentrale des Saarlandes Landesarbeitsgemeinschaft der Verbraucherverbände e.V.	Hohenzollernstraße 11 D-66117 Saarbrücken	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
45.	Verbraucher-Zentrale Sachsen e.V.	Bernhardstraße 7 D-04315 Leipzig	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
46.	Verbraucherzentrale Sachsen-Anhalt e.V.	Steinbockgasse 1 D-06108 Halle	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang
47.	Verbraucherzentrale Thüringen e.V.	Eugen-Richter-Straße 45 D-99085 Erfurt	Behartigt consumentenbelangen door middel van voorlichting en adviezen; collectief actierecht in consumentenbelang

FRANKRIJK**ADEIC**

3, rue de la Rochefoucauld
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 53 73 93
Télécopieur (33) 144 53 73 94
Courrier électronique: adeicfen@wanadoo.fr
Site Internet: <http://www.adeic.asso.fr>
Président: M. Alain Aujoul
Secrétaire général: M. Christian Huard

AFOC

141, avenue du Maine
F-75014 Paris
Téléphone (33) 140 52 85 85
Télécopieur (33) 140 52 85 86
Courrier électronique: afoc@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/afoc
Président: M. Marc Blondel
Secrétaire général: M. Raphaël Manzano

ALLDC

153, avenue Jean-Lolive
F-93315 Pantin-Le-Pré-Saint-Gervais Cedex
Téléphone (33) 148 10 65 65

Télécopieur (33) 148 10 65 71

Courrier électronique: leo.lagrange.consom@wanadoo.fr
Site Internet: www.leolagrange-conso.org
Président: M. Marc Lagae
Secrétaire général: M. Alain Sauvreneau

ASSECO-CFDT

4, boulevard de la Villette
F-75955 Paris Cedex 19
Téléphone (33) 142 03 83 50
Télécopieur (33) 155 80 84 12
Courrier électronique: assecocfdt@wanadoo.fr
Site Internet: www.cfdt.fr/assecocfdt
Président: M. Jean-Louis Bauzon
Secrétaire général: M. Patrick Guyot

CGL

6/8, Villa Gagliardini
F-75020 Paris
Téléphone (33) 140 31 90 22
Télécopieur (33) 140 31 92 74
Courrier électronique: CGL.Nat@wanadoo.fr
Président: M. Henry de Gaulle
Secrétaire générale: Mme Josiane de la Fonchais

CLCV

13, rue Niépce
F-75014 Paris
Téléphone (33) 156 54 32 10
Télécopieur (33) 143 20 72 02
Courrier électronique: clcv@clcv.org
Site Internet: www.clcv.org
Présidente: Mme Arlette Haedens
Secrétaire générale: Mme Reine-Claude Mader

CNAFAL

108, avenue Ledru-Rollin
F-75011 Paris
Téléphone (33) 147 00 02 40
Télécopieur (33) 147 00 01 86
Courrier électronique: cnafal@wanadoo.fr
Site Internet: cnafa.com
Présidente: Mme Michèle Fournier-Bernard
Secrétaire général: M. Patrick Ollivier

CNAFC

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 148 78 81 61
Télécopieur (33) 148 78 07 35
Courrier électronique: afc_conso@compuserve.com
Site Internet: www.afcfrance.org
Président: M. Paul de Viguerie
Directeur: M. Olivier Braillon

CNL

8, rue Mériel
F-93104 Montreuil Cedex
Téléphone (33) 148 57 04 64
Télécopieur (33) 148 57 28 16
Courrier électronique: cnl-lf@wanadoo.fr
Président: M. Jean-Pierre Giacomo
Administrateur: M. Robert Boules

CSF

53, rue Riquet
F-75019 Paris
Téléphone (33) 144 89 86 80
Télécopieur (33) 140 35 29 52
Courrier électronique: c.s.f@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/c.s.f
Présidente: Mme Étienne Guérin
Secrétaire général: M. François Édouard

FAMILLES DE FRANCE

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 53 45 90
Télécopieur (33) 145 96 07 88
Courrier électronique: famillesdefrance@wanadoo.fr
Site Internet: www.famillesdefrance.asso.fr
Président: M. Henri Joyeux
Secrétaire générale: Mme Christine Therry

FAMILLES RURALES

7, cité d'Antin
F-75009 Paris
Téléphone (33) 144 91 88 88
Télécopieur (33) 144 91 88 89

Courrier électronique: famillesrurales@wanadoo.fr
Site Internet: www.famillesrurales.org
Présidente: Mme Marie-Claude Petit
Directeur: M. Jean-Yves Martin

FNAUT

32, rue Raymond-Losserand
F-75014 Paris
Téléphone (33) 143 35 02 83
Télécopieur (33) 143 35 14 06
Courrier électronique: fnaut@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/fnaut
Président: M. Jean Sivardière
Secrétaire générale: Mme Simone Bigorgne

INDECOSA-CGT

263, rue de Paris
F-93516 Montreuil Cedex
Téléphone (33) 148 18 84 26
Télécopieur (33) 148 18 84 82
Courrier électronique: indecosa@cgt.fr
Site Internet: www.cgt.fr/indecosa
Président: M. Philippe Antoine
Secrétaire général: M. Daniel Tournez

ORGECO

16, avenue du Château
F-94300 Vincennes
Téléphone (33) 101 49 57 93 00
Télécopieur (33) 143 65 33 76
Courrier électronique: orgeco@wanadoo.fr
Site Internet: perso.wanadoo.fr/orgeco/
Président: M. Yves Sirot

UFC-QUE CHOISIR

11, rue Guénot
F-75011 Paris
Téléphone (33) 143 48 55 48
Télécopieur (33) 143 48 44 35
Courrier électronique: mouvement@quechoisir.org
Site Internet: www.quechoisir.org
Présidente: Mme Marie-José Nicoli
Directeur: M. Jean-Louis Redon

UFCS

6, rue Béranger
F-75003 Paris
Téléphone (33) 144 54 50 54
Télécopieur (33) 144 54 50 66
Courrier électronique: ufcsnational@wanadoo.fr
Site Internet: www.ufcs.org
Présidente: Mme Chantal Jannet
Secrétaire générale: Mme Christine Touffait

UNAF

28, place Saint-Georges
F-75009 Paris
Téléphone (33) 149 95 36 00
Télécopieur (33) 140 16 12 76
Courrier électronique: nbrun@unaf.fr
Site Internet: www.unaf.fr
Président: M. Hubert Brin
Directeur: M. Jean-Michel Rossignol

GRIEKENLAND

1. **Consumentenvereniging — Nieuw consumenteninstituut (NEO INKA)**
Akadimias 7, GR-106 71 Athene
Tel. (30-210) 363 24 43
Fax (30-210) 363 39 76
2. **Centrum voor consumentenbescherming van Thessaloniki (KEPKA)**
Tsimiski 54, GR-546 23 Thessaloniki
Tel. (30) 2310 26 94 49
Fax (30) 2310 24 22 11
3. **Consumentenvereniging „De levenskwaliteit” (EKPIZO)**
Valtetsiou 43-45, GR-106 81 Athene
Tel. (30-210) 330 44 44
Fax (30-210) 330 05 91
4. **Griekse consumentenorganisatie (EKATO)**
Dimokritou 10, GR-543 52 Thessaloniki
Tel. (30) 2310 85 70 07/866 80 07
Fax (30) 2310 86 74 56
5. **Consumenteninstituut (INKA) van Ioannina**
Th. Paschidi 52, GR-454 45 Ioannina
Tel./Fax (30) 26510 651 78
6. **Mensenrechtenorganisatie**
Kolokotroni 134, Piraeus
Tel. (30-210) 360 04 10
Fax (30-210) 360 04 11
7. **Consumenteninstituut (INKA) van Macedonië**
Monastiriou 17, GR-546 27 Thessaloniki
Tel. (30) 2310 53 52 63
Fax (30) 2310 23 80 61
8. **Consumenteninstituut (INKA) van Korfoe**
Plateia Iroon Kypriakou Agona 19, Korfoe
Tel. (30) 26610 481 69/428 63
Fax (30) 26610 381 81

IERLAND

Director of Consumer Affairs
4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 402 55 00
Fax (353-1) 402 55 01
E-mail: odca@entemp.ie
Homepage: www.odca.ie

ITALIË

1. **ACU — Associazione Consumatori Utenti — Onlus**
Via Bazzini 4, I-20131 Milano (MI)
Tel. (39) 02 70 63 06 68
Fax (39) 02 70 63 67 77
2. **Adiconsum**
Via G. M. Lancisi 25, I-00161 Roma (RM)
Tel. (39) 06 641 70 21
Fax (39) 06 44 17 02 30

3. **ADOC — Associazione Difesa Orientamento Consumatori**
Via Lucullo 6, I-00187 Roma (RM)
Tel. (39) 06 482 58 49
Fax (39) 06 481 90 28
4. **Centro Tutela Consumatori Utenti Onlus — Verbraucherzentrale Südtirol**
Via Dodiciville 11, I-39100 Bolzano (BZ)
Tel. (39) 047 197 55 97
Fax (39) 047 197 99 14
5. **Cittadinanzattiva**
Via Flaminia 53, I-00196 Roma (RM)
Tel. (39) 06 36 71 81
Fax (39) 06 36 71 83 33
6. **Codacons — Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e per la difesa dei diritti degli utenti e consumatori**
Viale Mazzini 73, I-00195 Roma (RM)
Tel. (39) 06 372 58 09
Fax (39) 06 370 17 09
7. **Comitato Consumatori Altroconsumo**
Via Valassina 22, I-20159 Milano (MI)
Tel. (39) 02 66 89 01
Fax (39) 02 66 89 02 88
8. **Confconsumatori**
Via Aurelio Saffi 16, I-43100 Parma (PR)
Tel. (39) 052 123 01 34
Fax (39) 052 128 52 17
9. **Federconsumatori — Federazione Nazionale di Consumatori e Utenti**
Via Gioberti 54, I-00185 Roma (RM)
Tel. (39) 06 49 27 04 34
Fax (39) 06 49 27 04 52
10. **Lega Consumatori**
Via Orchidee 4/A, I-20147 Milano (MI)
Tel. (39) 02 48 30 36 59
Fax (39) 02 48 30 26 11
11. **Movimento Consumatori**
Via Carlo Maria Maggi 14, I-20154 Milano (MI)
Tel. (39) 02 33 60 30 60
Fax (39) 02 34 93 74 00
12. **Movimento Difesa del Cittadino**
Via Adis Abeba 1, I-00199 Roma (RM)
Tel. (39) 06 86 39 92 08
Fax (39) 06 86 38 84 06
13. **Unione Nazionale Consumatori**
Via Duilio 13, I-00192 Roma (RM)
Tel. (39) 06 326 95 31
Fax (39) 06 323 46 16
14. **ADUSBEP — Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari**
Via Farini 62, I-00185 Roma (RM)
Tel. (39) 06 481 86 32
Fax (39) 06 481 86 33
Posta elettronica: info@adusbef.it

NEDERLAND**Consumentenbond**

Enthovenplein 1
Postbus 1000
2500 BA Den Haag
Nederland
Tel. (31-70) 445 45 45
Fax (31-70) 445 45 96

1e) Koos Peters, kpeters@consumentenbond.nl
2e) Wibbo Koole, wkoole@consumentenbond.nl
Website: www.consumentenbond.nl

OOSTENRIJK**1. Wirtschaftskammer Österreich**

Behartigt en bevordert de gemeenschappelijke belangen van de aangeslotenen, het bedrijfsleven en afzonderlijke bedrijven (Wirtschaftskammergesetz, artikel 1). Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Wirtschaftskammer Österreich
Wiedner Hauptstraße 63
A-1045 Wien
Tel. (43-1) 501 05 42 96
Fax (43-1) 50 20 62 43
E-mail: huberta.maitz-strassnig@wko.at

2. Bundesarbeitskammer

Behartigt en bevordert de belangen van werknemers in sociaal, economisch, beroepsmatig en cultureel opzicht. Verleent medewerking bij de verbetering van de sociaal-economische situatie van werknemers en hun gezinnen. Neemt maatregelen op het gebied van onderwijs, cultuur, milieu, consumentenbescherming, vrijetijdsbesteding, gezondheidsbescherming en -bevordering, huisvesting en de verwezenlijking van volledige werkgelegenheid. Verleent medewerking bij de totstandbrenging van prijs- en mededingingsregelingen. Adviseert en verleent rechtsbijstand bij zaken op het gebied van het arbeids- en sociaal recht, met inbegrip van vertegenwoordiging. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Bundesarbeitskammer
Prinz-Eugen-Straße 20-22
A-1040 Wien
Tel. (43-1) 501 65 25 50
Fax (43-1) 501 65 25 32
E-mail: helmut.gahleitner@akwien.or.at

3. Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern Österreichs

Bevordert de land- en bosbouw en vertegenwoordigt de gemeenschappelijke belangen van de land- en bosbouw. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Präsidentenkonferenz der Landwirtschaftskammern
Österreichs
Löwenstraße 12
A-1010 Wien
Tel. (43-1) 534 41 85 00
Fax (43-1) 534 41 85 09
E-mail: pkrecht@pklwk.at

4. Österreichischer Gewerkschaftsbund

Vertegenwoordigt de sociale, economische en culturele belangen van alle werkenden in loondienst (personeel bij particuliere bedrijven, personeel bij de overheid, met inbegrip van personeel aan onderwijsinstellingen en mensen met soortgelijke dienstverbanden); werklozen, met inbegrip van werklozen die nog nooit in loondienst hebben gewerkt; scholieren en studenten die van plan zijn om in loondienst te gaan werken en andere beroepsgroepen (zoals bijvoorbeeld personen die als zelfstandige of als freelancer een beroep uitoefenen), voor zover ze qua werkzaamheden met werknemers in loondienst te vergelijken zijn. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Österreichischer Gewerkschaftsbund
Hohenstaufengasse 10-12
A-1010 Wien
Tel. (43-1) 53 44 44 05
Fax (43-1) 53 44 45 52
E-mail: thomas.maurer-muehlleitner@oegb.or.at

5. Verein für Konsumenteninformation

Adviseert, licht voor en beschermt consumenten tegen misleidende en oneerlijke reclame en verkoopmethoden, alsmede bij juridische vraagstukken in verband met gekochte producten en diensten. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Verein für Konsumenteninformation
Mariahilferstraße 81
A-1010 Wien
Tel. (43-1) 58 87 73 33
Fax (43-1) 588 77 75
E-mail: pkolba@vki.or.at

6. Österreichischer Landarbeiterkammertag

Bevordert de samenwerking tussen de Kamers voor landarbeiders, adviseert en behartigt gemeenschappelijke belangen, die onder de verantwoordelijkheid van de Kamers voor landarbeiders (afd. werknemers) vallen. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Österreichischer Landarbeiterkammertag
Marco d'Aviano-Gasse 1
A-1015 Wien
Tel. (43-1) 512 23 31
Fax (43-1) 512 23 31 70
E-mail: oelakt@netway.at

7. Österreichischer Seniorenrat (Bundesaltenrat Österreichs)

Zorgt ervoor dat de oudere generatie waar gewenst toegang tot economische, sociale en culturele organisaties krijgt. Verleent medewerking bij de oplossing van vraagstukken op het gebied van het sociale beleid, het ouderenbeleid en het gezondheidsbeleid, en verleent ondersteuning bij de advisering, voorlichting en zorg voor ouderen. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Österreichischer Seniorenrat
(Bundesaltenrat Österreichs)
Sperrgasse 8-10/III
A-1150 Wien
Tel. (43-1) 892 34 65
Fax (43-1) 892 34 65 24
E-mail: kontakt@seniorenrat.at

8. Schutzverband gegen den unlauteren Wettbewerb

Bestrijdt oneerlijke mededinging, en met name concurrentievervalsing in het bedrijfsleven. Beschermt collectieve consumentenbelangen in rechte overeenkomstig KSchG artikel 28, lid 1, artikel 28a, lid 1, en artikel 29, lid 1, alsmede UWG artikel 1, artikel 2, lid 1, en artikel 14, lid 1.

Schutzverband gegen den unlauteren Wettbewerb
Schwarzenbergplatz 14
A-1040 Wien
Tel. (43-1) 514 50 32 92
Fax (43-1) 505 78 93
E-mail: office@schutzverband.at

FINLAND

1. Kuluttaja-asiamies

(Ombudsman voor de consument) is verantwoordelijk voor:

- het algemene toezicht op de consumentenbescherming wat betreft reclame en contractvoorwaarden,
- het toezicht op radio- en televisiereclame in verband met de bescherming van minderjarigen en de naleving van de ethische voorschriften voor reclame en telewinkelen; het attent maken op oneerlijke en voor de consument misleidende reclameboodschappen op radio en televisie.

2. Kuluttajat — Konsumenterna ry

(Erkende consumentenvereniging) streeft naar doeltreffende consumentenbescherming en naar vooruitgang op dit gebied.

3. Suomen Kuluttajaliitto

(Finse consumentenbond) bevordert consumentenbelangen door middel van onafhankelijke informele acties in de maatschappij en de marktsector.

4. Kuluttajavirasto

(Fins consumentenagentschap) houdt toezicht op het veiligheidsaspect in pakketreizen.

5. Rahoitustarkastus

(Orgaan voor het toezicht op financiële instellingen) houdt in samenwerking met de ombudsman voor de consument toezicht op de reclame en contractvoorwaarden voor consumptieve kredieten.

6. Lääkelaitos

(Nationaal agentschap voor geneesmiddelen) houdt toezicht op geneesmiddelenreclame.

7. Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus

(Nationaal agentschap voor productcontroles op het gebied van welzijn en gezondheid) houdt toezicht op tabaks- en alcoholreclame.

8. Telehallintokeskus

(Bestuurscentrum voor telecommunicatie) houdt toezicht op radio- en televisiereclame, met uitzondering van:

- de ethische voorschriften voor reclame en telewinkelen en de bescherming van minderjarigen,
- de alcohol- en tabaksreclame.

SPANJE

1. Instituto Nacional del Consumo (National instituut voor de consumptie)

Dit is een autonoom orgaan onder het toezicht van het ministerie van Volksgezondheid en Consumentenzaken dat, krachtens artikel 51 van de grondwet en de algemene wet 26/84 betreffende de bescherming van de consument („Ley 26/84 General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios”), bevoegd is voor de bevordering van de rechten van consument.

Voorzitter: Z. Exc. de Ondersecretaris van Volksgezondheid en Consumentenzaken
Adres: Príncipe de Vergara, 54
E-28006 Madrid
Tel. (34) 915 75 49 30.

2. Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC) (Vereniging van gebruikers van communicatiemiddelen)

Vereniging die de bij wet bepaalde algemene belangen en grondrechten van de consument, als individu en als groep, wil verdedigen. Daartoe stelt zij zich met name tot doel de voorlichting en opvoeding van de consument te bevorderen, vooral op het gebied van het rationeel gebruik van goederen en diensten, en de aan de consument gerichte communicatie begrijpelijker te maken.

Voorzitter: Dhr. Alejandro Perales Albert
Adres: Cavanilles, 29, 6° B
E-28007 Madrid
Tel. (34) 915 01 67 73.

3. Confederación Española de Organizaciones de Amas de Casa, Consumidores y Usuarios (CEACCU) (Spaanse confederatie van verenigingen van huisvrouwen en consumenten)

Doelstellingen van de confederatie zijn onder meer de belangen van huisvrouwen en consumenten verdedigen via de in de geldende wetgeving vastgestelde rechtsgang, een correcte en nuttige voorlichting van huisvrouwen en consumenten bevorderen en ontwikkelen, via opvoeding hun oordeels- en beslissingsvermogen ontwikkelen en de actieplannen van de geconfedereerde groeperingen coördineren.

Voorzitter: Mevr. Isabel Ávila Fernández-Monge
Adres: San Bernardo, 97/99
E-28015 Madrid
Tel. (34) 915 94 50 89.

4. Dirección General de Consumo (Gobierno de Aragón)

Deze directie hangt af van het departement Gezondheid, consumenten en sociale diensten van de regering van Aragón (Consejería de Salud, Consumo y Servicios Sociales del Gobierno de Aragón).

Ilmo. Sr. Director General de Consumo

Adres: Paseo María Agustín 36, Edificio Pignatelli,
Puerta 30, 2º Planta,
E-50004 Zaragoza
Tel. (34) 976 71 56 12.

5. Dirección General de Industria, Comercio y Consumo (Gobierno de la Rioja)

Deze directie hangt af van het departement Financiën en economie van de regering van La Rioja (Consejería de Hacienda y Economía del Gobierno de la Rioja).

Ilmo. Sr. Director General de Industria, Comercio y Consumo

Adres: C/ Portales, 46
E-26071 Logroño
Tel. (34) 941 29 13 39.

6. Dirección General de Consumo (Gobierno de Madrid)

Deze directie hangt af van het departement Economie en technologische innovatie van de regering van Madrid (Consejería de Economía e Innovación Tecnológica del Gobierno de Madrid).

Ilma. Sra. Directora General de Consumo

Adres: C/ Ventura Rodríguez, nº 7
E-28008 Madrid
Tel. (34) 915 80 22 00.

7. Dirección de Consumo (Gobierno Vasco)

Deze directie hangt af van het departement Industrie, handel en toerisme van de regering van Baskenland (Departamento de Industria, Comercio y Turismo del Gobierno Vasco).

Ilmo. Sr. Director de Consumo

Adres: San Sebastián, 1
E-01010 Vitoria
Tel. (34) 945 01 99 23.

8. Asesoría Jurídica (Generalidad de Cataluña)

Aangesteld door het departement Arbeid, industrie, handel en toerisme van de regering van Catalonië (Departamento de Trabajo, Industria, Comercio y Turismo de la Generalidad de Cataluña).

Asesoría Jurídica

Departamento de Trabajo, Industria, Comercio y Turismo

Adres: Paseo de Gracia, 105 (Torre Muñoz)
E-08008 Barcelona
Tel. (34) 934 84 93 00.

9. Dirección General de Consumo (Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha)

Deze directie maakt deel uit van het departement Volksgezondheid van de regering van Castilla-La Mancha (Consejería de Sanidad de la Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha).

Ilmo. Sr. Director General de Consumo

Adres: C/ Berna, 1
E-45071 Toledo
Tel. (34) 925 28 45 29.

10. Dirección General de Consumo (Junta de Andalucía)

Deze directie hangt af van het departement Binnenlandse zaken van de regering van Andalusië (Consejería de Gobernación de la Junta de Andalucía).

Ilma. Sra. Directora General de Consumo

Adres: Plana Nueva, 4
E-41071 Sevilla
Tel. (34) 955 04 14 78.

11. Dirección General de Comercio y Turismo (Gobierno de Navarra)

Deze directie hangt af van het departement Industrie en technologie, handel, toerisme en arbeid van de regering van Navarra (Departamento de Industria y Tecnología, Comercio, Turismo y Trabajo del Gobierno de Navarra).

Ilmo. Sr. Director General de Comercio y Turismo

Adres: Parque Tomás Caballero, 1, 4ª planta
E-31005 Pamplona
Tel. (34) 948 42 77 30.

12. Organización de Consumidores y Usuarios (OCU)

Deze organisatie heeft tot doel consumenten en gebruikers te scholen, voor te lichten, te verdedigen en te vertegenwoordigen.

Voorzitter: D. Carlos Sánchez-Reyes de Palacio
Adres: Albarracín, 21
E-28037 Madrid
Tel. (34) 902 30 01 87.

13. Federación Unión Cívica de Consumidores y Amas de Hogar de España (UNAE)

Deze organisatie heeft tot doel consumenten van goederen en gebruikers van diensten te verdedigen, met bijzondere aandacht voor gezinsconsumptie en de rol van de huisvrouw als beheerster van het gezinsbudget.

Voorzitster: Dª Margarita Fernández de Lis
Adres: Villanueva, 8
E-28001 Madrid
Tel. (34) 915 75 72 19.

14. **Asociación para la Defensa de los Impositores de Bancos y Cajas de Ahorro de España (ADICAE)**

Deze vereniging heeft tot doel de belangen van de consument met betrekking tot banken, spaarbanken, verzekeringsmaatschappijen en ander financiële instellingen te behartigen en consumenten en gebruikers te verdedigen en te adviseren in verband met consumentenproblemen.

Voorzitter: D. Manuel Pardos Vicente
Adres: Gavín, 12
E-50001 Zaragoza
Tel. (34) 976 39 00 60.

15. **Federación de Usuarios-Consumidores Independientes (FUCI)**

Deze organisatie heeft tot doel consumenten en gebruikers te scholen en voor te lichten en hun rechten te bevorderen door deze bekend te maken en op te eisen.

Voorzitster: Dª Agustina Laguna Trujillo
Adres: Joaquín Costa, 61
E-28002 Madrid
Tel. (34) 915 64 01 18.

16. **Confederación de Consumidores y Usuarios**

Deze organisatie heeft tot doel de belangen van de consument te behartigen door scholing, voorlichting, juridische bijstand en lobbyen bij het bedrijfsleven en/of de overheid om de wettelijk erkende rechten in de Spaanse samenleving te doen toepassen.

Voorzitster: Dª Maria Rodríguez Sánchez
Adres: Cava Baja, 30
E-28005 Madrid
Tel. (34) 913 64 02 76, (34) 913 64 05 22.

ZWEDEN

Informatie over de nationale maatregelen die Zweden heeft genomen om zijn verplichtingen in de Europese Unie na te komen.

Artikel 4, lid 2: Het Konsumentverket is de centrale overheidsinstelling die de belangen van de consument behartigt.

Het Konsumentverket en de konsumentombudsman (de ombudsman die de belangen van de consument behartigt) zijn bevoegd om overeenkomstig artikel 2 een proces aan te spannen.

Artikel 5, lid 2: De bepalingen betreffend voorafgaand overleg worden vermeld in § 4 van wet (2000:1175) over het recht van bepaalde consumenteninstanties en consumentenorganisaties om een proces te voeren (zie de bijlage).

VERENIGD KONINKRIJK

1. **Office of Fair Trading (OFT)**

Het Office of Fair Trading streeft naar goed functionerende markten voor de consument. De doelstellingen van het Office of Fair Trading luiden als volgt: a) een zo groot mogelijk welzijn voor de consument op de lange termijn helpen bereiken en daarbij de kwetsbare belangen van de consument behartigen: in dit verband de consument via voorlichting en verhaalmogelijkheden mondiger maken en tegen oneerlijke praktijken beschermen, alsmede een concurrerend en op maat gesneden aanbod bevorderen, b) voldoende concurrentie op de markt voor goederen en diensten bewerkstelligen, zodat er voor de consument efficiënt functionerende markten ontstaan.

2. **Information Commissioner**

De Information Commissioner heeft uit hoofde van de Data Protection Act en de Freedom of Information Act een aantal specifieke taken, waaronder het stimuleren van „good practices”, het toezien op de naleving van de bepalingen van beide wetten en, in het geval van gegevensbescherming, het toezien op de naleving van de beginselen op het gebied van de gegevensbescherming door beheerders van persoonsgegevens, het bevorderen van de uitwerking van gedragscodes door anderen en het voorlichten van het publiek over beide wetten.

3. **Civil Aviation Authority**

De Civil Aviation Authority heeft uit hoofde van de Civil Aviation Act uit 1982 een aantal specifieke taken, waaronder de behartiging van de redelijke belangen van luchtreizigers en de bescherming tegen de gevolgen van faillissementen van reisbureaus, touroperators en luchtvaartmaatschappijen door de afgifte van vergunningen voor de verkoop van stoelen aan boord van vliegtuigen.

4. **Gas and Electricity Markets Authority**

De Gas and Electricity Markets Authority is verantwoordelijk voor de regulering van de gas- en elektriciteitsmarkten in Groot-Brittannië en voor de bescherming van de belangen van de afnemers van gas- en elektriciteit.

5. **Director-General of Electricity Supply for Northern Ireland**

De Director General of Electricity Supply for Northern Ireland is verantwoordelijk voor de regulering van de gas- en elektriciteitsmarkten in Groot-Brittannië en voor de bescherming van de belangen van de afnemers van gas en elektriciteit.

6. **Director General of Telecommunications**

De Director General for Telecommunications reguleert de telecommunicatiesector in het Verenigd Koninkrijk en is onder andere verantwoordelijk voor de bevordering van de belangen van consumenten, klanten en anderen die gebruikmaken van diensten op telecommunicatiegebied en geleverde telecommunicatieapparatuur.

7. Director General of Water Services

De Director General of Water Services is verantwoordelijk voor de economische regulering van de geprivatiseerde waterbedrijven in Engeland en Wales. Tot zijn taken behoren onder andere het beschermen van consumentenbelangen wat betreft prijzen en standaards voor dienstverlening en het arbitreren bij bepaalde geschillen tussen bepaalde bedrijven en hun klanten.

8. Rail Regulator

De Rail Regulator is verantwoordelijk voor de regulering van de spoorwegen in Groot-Brittannië. Hij is onder andere verantwoordelijk voor de bescherming van de belangen van spoorreizigers.

9. Elke Weights and measures authority in Groot-Brittannië

De Weights and measures authorities maken deel uit van de lokale overheid in Groot-Brittannië. Ze zien toe op de naleving van de wet- en regelgeving voor de koop en verkoop van goederen en diensten en verstrekken advies aan consumenten en ondernemers.

10. Het Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland

Het Department of Enterprise, Trade and Investment in Northern Ireland ziet in Noord-Ierland toe op de naleving van de wet- en regelgeving voor de koop en verkoop van goederen en diensten en verstrekt advies aan consumenten en ondernemers.

BIJLAGE

Wet (2000:1175) over het recht van bepaalde consumenteninstanties en consumentenorganisaties om een proces te voeren, uitgevaardigd op 7 december 2000>

Het Zweedse Parlement ⁽¹⁾ besluit dat ⁽²⁾:

Werkingsfeer van de wet

§ 1 De wet is van toepassing op overtredingen van de bepalingen van de richtlijnen die worden vermeld in de bijlage bij Richtlijn 98/27/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen.

De wet geldt echter alleen voor overtredingen die voor de consument gevolgen hebben in een ander EER-land dan Zweden.

Het aanspannen van een proces bij een Zweedse rechtbank door een bevoegde instantie

§ 2 Een instantie of organisatie in een ander EER-land dan Zweden mag bij een Zweedse rechtbank een proces aanspannen naar aanleiding van een in § 1 bedoelde overtreding, mits ze voorkomt op een door de Europese Unie opgestelde en in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* gepubliceerde lijst van bevoegde instanties.

§ 3 Doel van het proces is dat maatregelen worden genomen tegen wie de in § 1 bedoelde bepalingen veronachtzaamt. De maatregelen hebben de vorm van:

1. een verbod of bevel krachtens §§ 14-16, § 17 (1), §§ 18-20 van de wet op de marketing (1995:450), of een verbod krachtens §§ 3 en 6 van wet (1994:1512) op bedingen in consumentenovereenkomsten;
2. een bevel om de Zweedse staat een bijzondere vergoeding te betalen, zoals bepaald in hfst.10, §§ 5 en 6 van de radio- en televisiewet (1996:844), of
3. een boete die wordt opgelegd in de in §1 van wet (2001:401), vermelde gevallen.

§ 4 Er kan alleen een proces worden aangespannen als:

1. de eiser via overleg heeft geprobeerd om de tegenpartij ertoe te bewegen de overtredingen te staken, en
2. de overtredingen niet zijn gestaakt twee weken nadat de tegenpartij het verzoek tot overleg heeft ontvangen.

Bevoegde rechtbank

§ 5 Het proces moet worden aangespannen bij:

1. de *Marknadsdomstolen* als er sprake is van verboden en bevelen zoals bedoeld in de wet op de marketing (1995:450) en de wet (1994:1512) op bedingen in consumentenovereenkomsten.
2. de districtsrechtbank (*länsrätten*) van de provincie Stockholm als er sprake is van bijzondere vergoedingen zoals bepaald in de radio- en televisiewet (1996:844).
3. een krachtens hfst.10 van het Wetboek van rechtsvordering (*rättegångsbalken*) bevoegd kantongerecht (*tingsrätt*) of het kantongerecht van Stockholm als er sprake is van een boete. Wet (2001:401).

⁽¹⁾ Prop; 2000/01:34, bet. 2000/01:LU3, rskr 2000/01:84.

⁽²⁾ Zie Richtlijn 98/27/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het doen staken van inbreuken in het raam van de bescherming van de consumentenbelangen (PB L 166 van 11.6.1998, blz. 51, Celex 31998L0027).

Bekendmaking van een registratie-aanvraag overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen

(2003/C 321/08)

Naar aanleiding van deze bekendmaking kan bezwaar worden aangetekend op grond van artikel 7 of artikel 12 quinquies van de genoemde verordening. Elk bezwaar tegen deze registratie-aanvraag moet binnen zes maanden na deze bekendmaking worden ingediend via de bevoegde autoriteit van een lidstaat, van een staat die lid van de WTO is, of van een overeenkomstig artikel 12, lid 3, erkend derde land. Geoordeeld wordt dat de hiernavolgende gegevens, met name die in punt 4.6, de registratie-aanvraag rechtvaardigen in de zin van Verordening (EEG) nr. 2081/92; zij zijn het motief voor deze bekendmaking.

VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 VAN DE RAAD

REGISTRATIE-AANVRAAG: ARTIKEL 5

BOB (x) BGA ()

Nationaal nummer van het dossier: 4/2001

1. *Bevoegde dienst van de lidstaat*

Naam: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Adres: Via XX Settembre, 20 — I-00187 Roma

Tel. (39-06) 481 99 68

Fax (39-06) 42 01 31 26

E-mail: qualita@politicheagricole.it

2. *Aanvragende groepering*

Naam: Comitato Promotore richiesta riconoscimento Miele della Lunigiana DOP

Adres: c/o Comunità Montana della Lunigiana, P.zza della Libertà — I-54013 Fivizzano (MS)

Samenstelling: Producenten/verwerkers (x) Andere ().

3. *Productcategorie: Andere producten van dierlijke oorsprong — (honing) Klasse 1.4.*

4. *Overzicht van het productdossier*

(samenvatting van de in artikel 4, lid 2, voorgeschreven gegevens):

4.1. *N a a m* : „Miele della Lunigiana”

4.2. *B e s c h r i j v i n g* : honing van de volgende soorten:

acaciahoning, gewonnen uit de bloemen van de Robinia pseudo-acacia L.;

kastankehoning, gewonnen uit de bloemen van de Castanea sativa M.

Acaciahoning „Miele della Lunigiana” heeft de volgende kenmerken:

— organoleptisch: blijft lang vloeibaar en helder; aan het einde van de periode waarin de honing in de handel wordt gebracht kan er echter sprake zijn van een gekristalliseerd laagje dat nog altijd kleverig is, afhankelijk van het watergehalte; de kleur is heel helder, van welhaast kleurloos tot strogeel; de honing heeft een lichte, weinig indringende, fruitige, geconfituurde geur die op die van de bloemen lijkt terwijl de smaak uitgesproken zoet is, ietwat zurig en niet bitter. Het aroma is heel fijn, gewoonlijk vanilleachtig, weinig indringend en zonder bijmaak.

- fysisch-chemisch en microscopisch: het watergehalte bedraagt maximaal 18 % terwijl het gehalte aan hydroxymethylfurfural (HMF) op het moment dat de honing in potten wordt gedaan niet meer dan 10 mg/kg bedraagt.
- melissopalinologisch: over het algemeen bevat het honingbezinksel weinig stuifmeel, het aantal acaciastuifmeelkorrels ligt onder de 20 000 per 10 g honing.

Kastanjehoning „Miele della Lunigiana” heeft de volgende kenmerken:

- organoleptisch: de honing blijft lang vloeibaar; aan het einde van de periode waarin de honing in de handel wordt gebracht kan er echter sprake zijn van enige onregelmatige kristallisering, de kleur is donker met vaak rossige schakeringen, de geur is nogal sterk en penetrant, de smaak is indringend, met een meer of minder geaccentueerde bittere component.
- fysisch-chemisch en microscopisch: het watergehalte bedraagt maximaal 18 % terwijl het gehalte aan hydroxymethylfurfural (HMF) op het moment dat de honing in potten wordt gedaan niet meer dan 10 mg/kg bedraagt.
- melissopalinologisch: het honingbezinksel is rijk aan stuifmeel, het aantal kastanjestuifmeelkorrels ligt boven de 100 000 per 10 g honing.

4.3. **Geografisch gebied:** Acaciahoning en kastanjehoning met de naam „Miele della Lunigiana” worden gewonnen, verwerkt en geconditioneerd in het grondgebied van de provincie Massa Carrara, regio Toscane, dat overeenkomt met het grondgebied van de Comunità Montana della Lunigiana, en dat een oppervlakte van circa 97 000 ha bestrijkt.

4.4. **Bewijs van oorsprong:** Lunigiana is een natuurlijk en historisch gebied van Toscane, dat samenvalt met het dal van de Magra-rivier tot waar deze samenvloeit met de Vara-beek. De naam van het gebied is waarschijnlijk afgeleid van de vestiging van de kolonie van de „Luni”, in 177 v. C. De grote verbindingswegen tussen het deel van Italië dat een schiereiland vormt, het Po-dal en de landen aan de andere zijde van de Alpen liepen altijd door het Magra-dal. De consulaire weg van de Romeinen die van Pisa naar Luni en naar Genua, tot aan Arles, voerde, volgde het spoor van een prehistorisch pad. De eerste zekere berichten over de bijenteelt in Lunigiana zijn te vinden in de algemene schatting van 1508 waarin deze productieactiviteit als inkomsten werd beschouwd en er voor iedere bijenkorf die iemand bezat belasting werd geheven. Er werden in dat jaar 331 bijenkorven geteld, die voornamelijk aan rijke families toebehoorden. De meeste families bezaten meer dan één bijenkorf en de verkregen producten werden voor verschillende doelen gebruikt: de honing werd als zoetstof gebruikt, als grondstof voor zoetigheden en als medicijn, terwijl de was werd gebruikt om kaarsen van te maken. Het belang van de bijenteelt valt af te leiden uit de statuten van de diverse gemeenten en uit de civiele gebruiken waarin met grote nauwgezetheid en precisie staat geregeld hoe zwervende bijenvolken moeten worden geschept, hoe de bijenkasten moeten worden opgesteld en welke overige handelingen men dient te verrichten bij het houden van bijenstandplaatsen.

Juridische documenten uit de achttiende eeuw getuigen van discussies in de rechtbank vanwege diefstal van bijenkorven.

Honingproducenten schrijven zich in in een speciaal daartoe ingesteld en bijgehouden register van het controleorgaan en doen jaarlijks aangifte van het aantal in hun bezit zijnde bijenkasten en van de hoeveelheid gewonnen honing. De honing wordt verpakt in hetzelfde afgebakende gebied, door bedrijven die daartoe geschikt bevonden zijn en eveneens in een speciaal register ingeschreven staan. De controle instantie gaat na of is voldaan aan alle technische eisen van het productdossier om te kunnen worden ingeschreven in de registers. Eveneens gaat de instantie na of door de verschillende partijen van de bedrijfskolom is voldaan aan de verplichtingen met het oog op de traceerbaarheid van het product.

4.5. **Werkwijze voor het verkrijgen van het product:** Bijenkorven voor de productie van honing kunnen „vast” zijn, dat wil zeggen het hele jaar door op dezelfde plaats zijn opgesteld, of „nomadisch”; in dit geval worden zij gedurende de hele betreffende bloeiperiode verplaatst, zij het binnen het afgebakende gebied. In ieder geval moeten de gebruikte honingkamers aan het begin van de oogst totaal leeg zijn. De voor productie bestemde bijenkorven worden op de volgende wijze beheerd:

- bijenvolken dienen te worden ondergebracht in rationele bijenkasten, dat wil zeggen met uitneembare honingraten die naast elkaar kunnen worden geplaatst;
- om er preventief voor te zorgen dat de bijenkorven niet met ziekten besmet raken dienen profylactische maatregelen te worden genomen en therapeutische ingrepen plaats te vinden;
- eventuele kunstmatige voeding mag slechts worden gegeven voordat de honingkamers in de bijenkasten worden geplaatst en deze mag hoe dan ook slechts uit suiker en water bestaan;
- de raten van de honingkamers moeten leeg en schoon zijn wanneer ze in de bijenkorf worden geplaatst en er mag nooit broed in hebben gezeten; op het moment dat de honingkamers worden geplaatst dient men het koninginnenrooster te gebruiken of een ander geschikt instrument om te voorkomen dat er eitjes worden gelegd in de honingkamer;
- nadat de bijen uit de honingkamers zijn verdreven worden deze uit de bijenkasten gehaald met een methode waardoor de kwaliteit van het product behouden blijft (bijvoorbeeld met een bijenverdrijver of beroker); het gebruik van afstotende stoffen is verboden.

De honing dient op de volgende wijze te worden gewonnen en verwerkt:

- de lokalen voor het slingeren, verwerken en conserveren van de honing moeten binnen het productiegebied liggen;
- alle apparatuur die voor het slingeren, conserveren en verwerken van de honing wordt gebruikt dient te zijn vervaardigd uit materiaal dat voor levensmiddelen mag worden gebruikt;
- de honing dient te worden gewonnen met behulp van centrifugerende honingslingers; de filtering dient plaats te vinden met filters waar de vormelementen van de honing doorheen kunnen dringen; na de filtering dient de honing in opvangbakken te worden overgegoten om te decanteren;
- wanneer het voor technologische doeleinden (verplaatsen, in potten doen enz.) noodzakelijk mocht zijn de honing te verwarmen, dient dit zich te beperken tot de tijd die effectief nodig is voor bovengenoemde handelingen; de temperatuur van het product mag nooit boven de 40 °C uitkomen.

Het product moet worden verpakt in het in artikel 3 van het productdossier genoemde gebied. Het verpakken en de andere fasen in het productieproces worden van oudsher uitgevoerd in het omschreven geografische gebied en deze traditie is gebaseerd op de volgende overwegingen:

- a) het vrijwaren van de kwaliteit van het product, want door het product te verpakken in het productiegebied wordt het risico vermeden dat de fysisch-chemische en de organoleptische kenmerken van het product worden aangetast doordat de honing in een ander gebied wordt blootgesteld aan een andere omgeving met andere natuurlijke en fysische kenmerken;
- b) het garanderen van de controle en de traceerbaarheid van het product, teneinde erop toe te zien dat de controle die door de controledienst of -organisatie op grond van artikel 7 van het productdossier wordt uitgeoefend in alle stadia van de productie (als bedoeld in artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2081/92), efficiënt is.

4.6. **V e r b a n d**: Het productieareaal is een typisch bergachtig gebied; het wordt in het noorden en oosten door de bergketen van de Toscaans-Emiliaanse Apennijnen van de Postreek gescheiden terwijl Lunigiana in het zuiden door de kalkrijke Apuaanse Alpen en in het westen door de laatste uitlopers van de Ligurische Apennijnen van de andere aangrenzende dalen wordt afgebakend. In het centrale deel strekt zich een ruim, te midden van verschillende bergen gelegen, alluviaal bekken uit met een complex hydrografisch netwerk, waarvan de Magra-rivier het belangrijkste onderdeel is, waarin alle waterlopen uit de omgeving samenvloeien. Door de ligging van Lunigiana in de nabijheid van de zee en door de complexiteit van het bergachtige landschap ontstaan verschillende microklimatologische gradiënten, waarbij de lagere delen van het gebied de gevolgen ondervinden van de temperatuurverschillen met vaak voorkomende nachtelijke mist, die vaak tot laat in de ochtend blijft hangen, terwijl het heuvelachtige gedeelte een milder klimaat heeft.

Vanwege zijn pedologische en morfologische kenmerken is Lunigiana altijd op weinig intensieve wijze geëxploiteerd en dit feit, samen met het ontbreken van een industriële ontwikkeling, heeft ervoor gezorgd dat de natuurlijke omgeving intact is gebleven, met een uitbundige bosrijke vegetatie. Momenteel beslaan de bossen van Lunigiana een oppervlak van ongeveer 65 000 ha en maken zij 67 % van het gebied uit. De soorten die het meest voorkomen in het gebied zijn de acaciaboom (*Robinia pseudo-acacia*) en de kastanjeboom (*Castanea sativa*). De acaciaboom, die gebruikt wordt als houtsoort ter versteviging van de hellingen, komt nu op uitgebreide schaal spontaan voor in verlaten gebieden; tijdens de korte maar zeer intense bloei in april-mei produceren bijen er grote hoeveelheden nectar.

De kastanjeboom, die reeds sinds de tijd van de Romeinen wordt geteeld, is een belangrijke hulpbron geweest voor de boerenfamilies uit Lunigiana, zowel als bron voor voedsel als om voor andere toepassingen te worden gebruikt (kool, hout en tannine) en gedurende de bloeiperiode, in de maanden juni-juli, worden de bomen door bijen bezocht. Door de aanwezigheid van deze twee soorten hebben de bijenhouders zich in de loop der tijd dan ook gericht op de productie van de twee soorten honing.

Aangezien de mens de natuurlijke omgeving van Lunigiana slechts in geringe mate naar zijn hand heeft gezet, heeft het gebied van oudsher belangstelling voor de bijenteelt en is deze activiteit wijdverbreid in het gebied. Door de overvloedige aanwezigheid van de twee boomsoorten, de acacia- en de kastanjeboom, en doordat deze gunstig na elkaar bloeien, is het mogelijk honing te produceren met buitengewoon geaccentueerde kenmerken van zuiverheid.

De bijenteelt heeft in Lunigiana altijd bestaan en verschillende historische documenten bewijzen het bestaan ervan en de verworven bekendheid; in een document dat uit de napoleontische tijd dateert wordt melding gemaakt van het aantal bestaande bijenkorven, de productie en de verkoop van honing aan verschillende handelaren. In hetzelfde document wordt melding gemaakt van het bestaan van een wasfabriek en van het plaatselijke verbruik. Men heeft de traditie van de productie van honing en bijenkorfproducten eeuwenlang onafgebroken voortgezet en het feit dat er in 1873 een bijenvereniging werd opgericht, die als belangrijkste doelstelling het verspreiden van de rationele technieken ten behoeve van de bijenteelt had, toont duidelijk aan dat deze activiteit zeer diep geworteld is in Lunigiana.

4.7. Controlestructuur

Naam: BIOAGRICOOOP srl

Adres: Via Fucini, 10 — I-40033 Casalecchio di Reno (BO)

4.8. **Etikettering:** Het product dient binnen het afgebakende productiegebied te worden verpakt en hiertoe zijn uitsluitend glazen verpakkingen met een twist-off sluiting toegestaan in de volgende formaten: van 30 g tot 1 000 g. Met betrekking tot de aanwijzingen inzake de aanduiding en de presentatie van het verpakte product is de vigerende wetgeving van kracht. Naast de voorgeschreven aanduidingen dienen op het etiket de volgende aanduidingen te staan:

- „Miele della Lunigiana” di Acacia o di Castagno;
- DOP — Denominazione di origine protetta (benaming van beschermde oorsprong);
- het logo van de beschermde oorsprongsbenaming, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 1726/98: dit logo mag op het etiket staan of op het zegel dat op de verpakking dient te worden aangebracht;
- de minimale houdbaarheidstermijn overeenkomstig artikelen 3 en 9 van Richtlijn 2000/13/EG dient als volgt te worden vermeld „ten minste houdbaar tot einde . . .”, voorzien van de aanduiding van de maand en het jaar; deze datum moet in ieder geval liggen binnen een periode van twee jaar na het verpakken van de honing.

4.9. Nationale eisen: —

EG-nummer: IT/00195/2001.05.01.

Datum van ontvangst van het volledige aanvraagdossier: 20 oktober 2003.

Bekendmaking van een registratie-aanvraag overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen

(2003/C 321/09)

Naar aanleiding van deze bekendmaking kan bezwaar worden aangetekend op grond van artikel 7 of artikel 12 quinquies van de genoemde verordening. Elk bezwaar tegen deze registratie-aanvraag moet binnen zes maanden na deze bekendmaking worden ingediend via de bevoegde autoriteit van een lidstaat, van een staat die lid van de WTO is, of van een overeenkomstig artikel 12, lid 3, erkend derde land. Geoordeeld wordt dat de hiernavolgende gegevens, met name die in punt 4.6, de registratie-aanvraag rechtvaardigen in de zin van Verordening (EEG) nr. 2081/92; zij zijn het motief voor deze bekendmaking.

VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 VAN DE RAAD

REGISTRATIE-AANVRAAG: ARTIKEL 5

BOB () BGA (x)

Nationaal nummer van het dossier: EL-09/01-5

1. *Bevoegde dienst van de lidstaat*

Naam: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ (Ministerie van Landbouw)
Δ/ΝΣΗ ΠΑΠ ΔΕΝΔΡΟΚΗΠΕΥΤΙΚΗΣ (Directoraat Productie en Valorisatie van tuinbouwgewassen)

Tel. (30-1) 02 12 41 78

Fax (30-1) 05 24 80 13.

2. *Aanvragende groepering*

Naam: Επιχείρηση Ανάπτυξης Πρωτογενούς Τομέα Δήμου Μελιτείων
Maatschappij voor de ontwikkeling van de primaire sector — gemeente Melities

Adres: Μοραίτικα Κέρκυρας, GR-49084 Κέρκυρα

Aangesloten: Producenten/verwerkers (x) Andere ().

3. *Productcategorie: 1.5 — Oliën en vetten*

4. *Overzicht van het productdossier*

(samenvatting van de in artikel 4, lid 2, voorgeschreven gegevens)

4.1. *N a a m* : „ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ” — (Agios Mathaios Kerkyras)

4.2. *B e s c h r i j v i n g* : De olijfboom behoort tot de familie van de Oleaceae, meer bepaald het geslacht Olea. De gekweekte soort is de Olea europea sativa. Deze soort omvat tal van verbeterde variëteiten, die vegetatief worden vermeerderd (via enten of stekken). De altijd groene olijfboom gedijt in droge, warme gebieden. Deze boom is een van de weinige die zelfs op onvruchtbare steengrond vruchten kan voortbrengen. Hij kan een hoogte van 15-20 meter bereiken. De belangrijkste producten van de olijfteelt zijn olijfolie en tafelolijven.

Voor de productie van de „ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ” wordt de variëteit „Koroneiki” gebruikt. De olijfolie heeft een groene tot groengele kleur naar gelang van de rijpheid en de helderheid. Zij heeft een fruitig aroma, dat vooral bij verse olie zeer uitgesproken is, en een zoetzure smaak. Wat de chemische kenmerken betreft, is de zuurtegraad laag en zijn het peroxidegetal en de coëfficiënten K270, K232 en Delta K opmerkelijk laag. Deze olijfolie is „olijfolie van eerste persing”.

De olijfolie wordt verkregen door de olijven te persen. Deze olie is een belangrijk voedingsmiddel en een fundamenteel bestanddeel van het mediterrane dieet, dat in recent onderzoek als een van de gezondste voedingswijzen wordt aangemerkt.

- 4.3. **Geografisch gebied:** Het teeltgebied van de olijfbomvariëteit Koroneiki, waaruit de olie van de eerste persing wordt gewonnen waarop deze registratie-aanvraag betrekking heeft (registratie als beschermde geografische aanduiding — BGA), omvat het district Agios Mathaios in de gemeente Melities (nomos Korfoe). In dit teeltgebied groeien tot 25 000 olijfbomen van de variëteit Koroneiki, d.i. ongeveer 12,7 % van het totale aantal olijfbomen.
- 4.4. **Bewijs van oorsprong:** Zoals blijkt uit historische bronnen en archeologische vondsten, was de olijfbomenteelt in Griekenland reeds in de oudheid bekend. Zo zijn bij opgravingen in Festos olijfpitten gevonden die dateren van de middenminoïsche periode (2000-1800 v. Chr.). Sinds de oudheid, en ook nu nog, wordt de olijfbom beschouwd als de heiligste boom van Griekenland. Deze boom is nauw verbonden met de Griekse cultuur en eetgewoonten. Zijn geschiedenis begint op de kusten van de Middellandse Zee en van Klein-Azië. In Griekenland reiken de wortels van de heilige boom tot in de oudheid. De olijfbom is niet weg te denken uit de eetgewoonten, het geloof en de kunst van de oud-Grieken. Takjes van de olijfbom werden gebruikt als symbool van vrede, wijsheid en overwinning. Zelfs wie in de Olympische spelen de zege behaalde, kreeg als trofee een twijg van een wilde olijfbom (kotinos). Athena werd de godin van Attika omdat zij haar boom had geschonken, die een bron van welvaart is geworden.

Homerus verwijst naar de olijventeelt op het eiland van de Phaeaken (Korfoe). Deze teelt was evenwel niet zo belangrijk, aangezien toen op het eiland vooral aan wijnbouw werd gedaan. Deze toestand bleef zo goed als ongewijzigd tot in de 16e eeuw. In het begin van de 17e eeuw, toen Korfoe zich onder Venetiaans bewind bevond, werden de grondbezitters op het eiland er via ordonnanties en een vorm van subsidiëring toe overgehaald de wijnbouw op te geven en over te schakelen op de systematische olijfbomenteelt. Deze maatregelen waren zo succesvol dat de reizigers van die tijd het gebied beschrijven als een indrukwekkend grote olijfbomgaard.

Tot op vandaag vormt de olijfbomenteelt de voornaamste bezigheid van de agrarische bevolking van Korfoe, en meer bepaald van de inwoners van het district Agios Mathaios. Door de traditionele teeltwijze, die het resultaat is van jarenlange ervaring, en de specifieke bodemgesteldheid en weersomstandigheden is de olie van bijzonder goede kwaliteit. D. Sarakomenos, een van de pioniers van de landbouwkunde in Griekenland, omschrijft ze als volgt: „olie die, als zij met de nodige zorg wordt bereid, de eerste plaats onder de spijssoliën inneemt”.

- 4.5. **Werkwijze voor het verkrijgen van het product:** De olijfoogst begint rond half november, wanneer de vrucht rijp is, en verloopt in verschillende fasen. De vruchten worden met een stok van de bomen geslagen. De oogster staat op de grond of op een ladder en slaat voorzichtig op de vrucht dragende takken. Hij zorgt ervoor de vruchten niet te kneuzen om te vermijden dat ziekteverwekkers schade zouden toebrengen. Onder de olijfbomen worden speciale netten gespannen waarop de van de bomen vallende olijven worden opgevangen.

Vervolgens worden de olijven in zakken van 50 kg of plastic kratten gegoten, nadat de resterende bladeren zijn verwijderd. Deze zakken en kratten worden naar de oliepersen van het productiegebied gebracht om onmiddellijk te worden verwerkt.

Na verwijdering van eventuele vreemde stoffen worden de olijven gewassen en vermalen. De pulp wordt bij een lage temperatuur (maximaal 30 °C) gedurende 30 minuten gekneed. Daarna volgt de extractie van de olie (via centrifugering of, bij de klassieke pers, uitoefening van druk).

Het materiaal dat met de pulp of de olie in aanraking komt, is van roestvrij staal. Tot slot wordt de olijfolie opgeslagen in afsluitbare roestvrije reservoirs totdat ze wordt verkocht.

- 4.6. **V e r b a n d:** De Koroneiki, een van de beste Griekse olijfvariëteiten, wordt uitsluitend gebruikt om olijfolie van uitstekende kwaliteit te produceren. De olijfolie van dit gebied dankt haar kenmerken aan de specifieke bodemgesteldheid en weersomstandigheden. Voor de Koroneiki-variëteit is het teeltgebied van Agios Mathaios het meest noordelijke van Griekenland. Hierdoor, en doordat de olijfbomen op hellende percelen met een middelmatig vruchtbare bodem worden geteeld en het klimaat gematigd is — zoals in heel Griekenland, maar met een regenval die tot de grootste van het land behoort —, is het geleverde product van buitengewone kwaliteit.

4.7. Controlestructuur

Naam: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κερκύρας Διεύθυνση Γεωργίας (Bestuur van de nomos Korfoe — directoraat landbouw)

Adres: Σαμάρα 13, GR-49100 Κέρκυρα.

4.8. Etiketgeving: Op de verpakking van het product moet de vermelding „ΠΑΡΘΕΝΟ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ „ΑΓΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ” Π.Γ.Ε.” (Olijfolie van de eerste persing „AGIOS MATHAIOS KERKYRAS” BGA) worden aangebracht, alsmede de aanduidingen die zijn vastgesteld in artikel 4, lid 8, van Presidentieel Besluit 61/93.

4.9. Nationale eisen: De algemene bepalingen van Presidentieel Besluit 61/93 betreffende de vervaardiging van BOB- of BGA-producten zijn van toepassing.

EG-nummer: EL/00214/01.11.15.

Datum van ontvangst van het volledige aanvraagdossier: 21 oktober 2003.

Bekendmaking van een registratie-aanvraag overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2081/92 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen

(2003/C 321/10)

Naar aanleiding van deze bekendmaking kan bezwaar worden aangetekend op grond van artikel 7 of artikel 12 quinquies van de genoemde verordening. Elk bezwaar tegen deze registratie-aanvraag moet binnen zes maanden na deze bekendmaking worden ingediend via de bevoegde autoriteit van een lidstaat, van een staat die lid van de WTO is, of van een overeenkomstig artikel 12, lid 3, erkend derde land. Geoordeeld wordt dat de hiernavolgende gegevens, met name die in punt 4.6, de registratie-aanvraag rechtvaardigen in de zin van Verordening (EEG) nr. 2081/92; zij zijn het motief voor deze bekendmaking.

VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 VAN DE RAAD

REGISTRATIE-AANVRAAG: ARTIKEL 5

BOB (x) BGA ()

Nationaal nummer van het dossier: 8/2001

1. Bevoegde dienst van de lidstaat

Naam: Ministero delle Politiche agricole e forestali

Adres: Via XX Settembre, 20 — I-00187 Roma

Tel. (39-06) 481 99 68

Fax (39-06) 42 01 31 26

E-mail: qualita@politicheagricole.it

2. Aanvragende groepering

Naam: Associazione Produttori Olivicoli delle Province di Lucca e Massa Carrara ASSOPROL — Lucca-Massa Carrara

Adres: Via delle Tagliate, 370 — I-55100 Lucca

Samenstelling: Producenten/verwerkers (x) andere ().

3. *Productcategorie*: Categorie 1.5 — Oliën en vetten — Extra olijfolie van eerste persing.

4. *Overzicht van het productdossier*

(samenvatting van de in artikel 4, lid 2, voorgeschreven gegevens)

4.1. *N a a m* : „Lucca”

4.2. *B e s c h r i j v i n g* : Extra olijfolie van eerste persing met de volgende kenmerken:

- kleur: geel met min of meer intense groene kleurschakeringen;
- geur: lichte tot matige fruitige olijfgeur;
- smaak: zoet met een scherpe en bittere bijmaak door de intensiteit van de fruitsmaak;
- paneltest: > 7;
- totale gehalte aan zuren, uitgedrukt in gewicht aan oliezuur: maximaal 0,5 gram op 100 gram olie;
- peroxidegetal: max. 12 Meq O₂/kg;
- oliezuur: > 72 %;
- linolzuur 5-9 %;
- linoleenzuur < 0,9 %;
- totaal gehalte aan tocoferolen: niet minder dan 90 mg/liter;
- totaal gehalte aan polifenolen: niet minder dan 100 mg/liter.

4.3. *G e o g r a f i s c h g e b i e d* : Het gebied waarin de olijven voor de productie van de extra olijfolie van eerste persing „Lucca” worden geproduceerd en verwerkt, omvat de volgende gemeenten in de regio Toscane: Capannori, Lucca, Montecarlo, Altopascio, Porcari, Villa Basilica in het gebied Piana di Lucca, de gemeenten Camaiole, Massarosa, Viareggio, Forte dei Marmi, Pietrasanta, Serravezza en Stazzema in het gebied Versilia en de gemeenten Bagni di Lucca, Borgo Mozzano, Pescaglia, Barga, Coreglia Antelminelli en Minucciano in het gebied Media Valle en Garfagnana, zoals aangegeven in het productdossier.

4.4. *B e w i j s v a n o o r s p r o n g* : De agrarische ontwikkeling van Lucca is, zowel wat betreft de productie als de handel, nauw verbonden met die van de olijventeelt. Dit blijkt alleen al uit het feit dat reeds in 787 eigenaren van een goede olijfgaard op een verpachte grond met diverse teelten, zich tevreden stelden met de olijven als pachtsom en de overige teelten voor de huurder lieten.

De provincie Lucca telde reeds in de Oudheid talrijke olijfgaarden, zoals ook blijkt uit de toponymie, met plaatsnamen die duidelijk verwijzen naar olijven: „Ulettori”, een plaats op de heuvel van Pieve a Elici, „Ulivella” nabij Camaiole, „Oliveto” in de buurt van Arliano, „Olivetecci” nabij Varno.

In de periode 1300-1400, toen men zich in heel Toscane bewust werd van de noodzaak om de olijventeelt uit te breiden en de beschermen, won de olijventeelt aan belang, zowel als voedingsmiddel als wat de productie betreft.

In de gemeenten werden statuten opgesteld met duidelijke voorschriften die van invloed waren op de kwaliteit, en aan de hand waarvan ook de meest voorkomende variëteiten konden worden vastgesteld. Voor de provincie Lucca zijn variëteiten opgetekend die nog steeds worden geteeld. Mettertijd kon de olie, dankzij de bekwaamheid en de vasthoudendheid van de olijventelers, worden gecommercialiseerd.

Lucca is, aldus de plaatselijke historicus Cesare Sardi, een belangrijke plaats gaan innemen in de voornaamste olie-industrieën en heeft handelsvoorschriften vastgesteld waarbij olie buiten het gebied zonder vergunning niet mocht worden verkocht en evenmin uit de markt mocht worden genomen in afwachting van een prijsverhoging.

Productie, verwerking en botteling vinden binnen het afgebakende gebied plaats. De olie wordt binnen het afgebakende gebied gebotteld, omdat de specifieke kenmerken en de hoge kwaliteit van de olijfolie „Lucca” moeten worden beschermd, zodat de controle door de controle instantie gegarandeerd onder toezicht van de betrokken producenten plaatsvindt. Voor deze laatste is de beschermde oorsprongsbenaming van doorslaggevend belang, omdat deze, in lijn met de doelstellingen en de algehele strekking van de verordening, een gelegenheid biedt om het inkomen aan te vullen. Bovendien wordt de controle traditioneel in het afgebakende geografische gebied verricht.

De producenten die de betrokken extra olijfolie van eerste persing met die naam in de handel brengen, moeten, om de traceerbaarheid van het product te garanderen, hun olijfgaarden en verwerkings- en bottelingsinstallaties inschrijven in speciale lijsten die door het controleorgaan worden bijgehouden en bijgewerkt.

- 4.5. Werkwijze voor het verkrijgen van het product: De extra olijfolie van eerste persing „Lucca” wordt verkregen uit de op de olijfgaard aanwezige olijvenvariëteiten Frantoio of Frantoiano of Frantoiana (tot 90 %), Leccino (tot 30 %) en andere, ondergeschikte variëteiten (tot 15 %).

Voor de teelt moet het volgende in acht worden genomen:

- de bomen moeten minstens eens in de twee jaar gesnoeid worden;
- er moet organische en minerale mest worden gebruikt;
- de grond moet met gras bedekt zijn of mag slechts oppervlakkig bewerkt zijn;
- chemische onkruidbestrijding is slechts toegestaan wanneer het gebruik van machines uitgesloten is;
- gewasbescherming, met name wat *Bactrocera Oleae* betreft, gebeurt overeenkomstig door het Consorzio vastgestelde bestrijdingsprogramma's en in overeenstemming met de regionale regelgeving.

De olijven worden vóór 31 december van elk jaar rechtstreeks van de boom geoogst, met de hand of met mechanische middelen.

Voor de productie van extra olijfolie van eerste persing mag in het geval van gespecialiseerde olijfgaarden per hectare maximaal 7 000 kg olijven worden geoogst, terwijl in olijfgaarden met gemengde teelt de gemiddelde olijvenproductie per boom niet meer dan 20 kg mag bedragen.

De maximale opbrengst uitgedrukt in olie mag niet meer dan 19 % bedragen.

De olijven moeten zo worden vervoerd dat ze perfect bewaard blijven. De geoogste olijven moeten tot aan de maling, die binnen twee dagen na de oogst moet plaatsvinden, in onbuigzame, luchtdoorlatende vaten in een koele ruimte worden bewaard.

De olijven moeten binnen twee dagen na de oogst gemaal worden.

Tijdens de oliëbereiding moeten de tijd en de temperatuur van de persfase, die op respectievelijk 50 minuten en 28 graden zijn vastgesteld, worden aangehouden. In het geval van zeer droge olijven mag water voor het verdunnen van de olie worden gebruikt met een temperatuur van niet meer dan 20 graden.

- 4.6. **V e r b a n d**: Het afgebakende geografisch gebied is zeer homogeen wat bodemgesteldheid, klimaat en structuur betreft. Typisch voor het betrokken gebied zijn de schrale, hellende gronden, soms met sterk hellende terrassen die (uniek voor Toscane) lijken te leunen op de berghellingen van de Apenijnen en de Apuaanse Alpen. Geologisch gesproken is de eoceenbodem gevarieerd, met een aanzienlijke hoeveelheid galestro, kalksteen en albarese.

Wat de klimatologische factoren en kenmerken betreft, is de regenval gunstig voor de goede ontwikkeling van de olijfgaarden in het betrokken gebied. Door de structuur en de moeilijke toegang tot de gronden kunnen weliswaar geen bevoeiingssystemen worden ingezet, maar dankzij de gunstige regenval (gemiddeld 1 058 mm tot 2 008 mm) worden de olijventeelten en de specifieke kenmerken van het plaatselijke product in stand gehouden.

Voor het gebied Lucca zijn olijven en olie van oudsher een economische ondersteuning, maar ook een levensstijl en een sociaal gebruik. In diverse historische getuigenissen wordt het verband gelegd tussen het sociaal-culturele leven in deze gebieden en de olijventeelt. Het bestaan van dit verband blijkt voorts uit de diverse voorschriften voor de productie en de afzet van olijfolie sinds de periode 1000-1200.

Onder de diverse bovengenoemde documenten, die ook getuigen van het verband tussen kwaliteit en productie en derhalve van de controle op de herkomst van de olie van Lucca, is de brief van 1241 (staatsarchief DPIL, 24 januari 1241) een duidelijk voorbeeld waarin wordt verwezen naar de verkoop van 22 pond olie, waarbij deze hoeveelheid tot 15 pond werd teruggebracht wanneer de olijvensoort in een jaar tijd niet de nodige productie had opgeleverd, en de resterende hoeveelheid dan het daaropvolgende jaar werd betaald.

De kenmerkende eigenschappen en de organoleptische kenmerken van de olie van Lucca zijn in de loop der tijden duidelijk tot uiting gekomen en de invoering van de „Offizio sopra l'olio” in 1594, een overheidsinstantie die voorzag in uitvoervergunningen voor olie naar gelang van de oogst en zelfs de detailhandelsprijs vaststelde, was een manier om de markt te regelen.

Ook het aspect productie is steeds naar behoren in aanmerking genomen. Zo verspreidt de Accademia dei Georgofili sinds 1800 de resultaten van de onderzoeken op wetenschappelijk-experimenteel gebied naar de meest voorkomende plantenziekten bij olijven.

4.7. **C o n t r o l e s t r u c t u u r**

Naam: CERTIQUALITY — Istituto di certificazione della qualità — Settore Certiagro

Adres: Via G. Giardino, 4 — I-20123 Milano.

- 4.8. **E t i k e t t e r i n g**: De extra olijfolie van eerste persing moet in verpakkingen of in flessen van niet meer dan 5 liter inhoud in de handel worden gebracht. Op de etiketten moet behalve wat overeenkomstig de etiketteringsregelgeving verplicht is, in duidelijk leesbare en onuitwisbare lettertekens het volgende worden aangegeven: de naam „Lucca” denominazione di origine protetta” (beschermde oorsprongsbenaming).

Bovendien moet in de onmiddellijke nabijheid van de beschermde oorsprongsbenaming het grafische symbool met het speciale en eenduidige logo worden aangebracht.

Het grafische symbool is een donkergroene cirkel met onregelmatige rand, zoals een wassen zegel van 2 × 2 cm (zie productdossier).

4.9. **N a t i o n a l e e i s e n**: —

EG-nummer: IT/00199/11.06.2001.

Datum van ontvangst van het volledige aanvraagdossier: 9 oktober 2003.

Bekendmaking van een verzoek om wijziging op grond van artikel 9 van Verordening (EEG) nr. 2081/92 van één of meer elementen van het productdossier van een op grond van artikel 17 of artikel 6 van die verordening geregistreerde benaming

(2003/C 321/11)

Naar aanleiding van deze bekendmaking kan bezwaar worden aangetekend op grond van artikel 7 of artikel 12 quinquies van de genoemde verordening. Elk bezwaar tegen dit verzoek moet binnen zes maanden na deze bekendmaking worden ingediend via de bevoegde autoriteit van een lidstaat, van een staat die lid van de WTO is, of van een overeenkomstig artikel 12, lid 3, erkend derde land.

Het gaat om een niet geringe wijziging, die derhalve op grond van artikel 6, lid 2, van de verordening moet worden bekendgemaakt.

VERORDENING (EEG) Nr. 2081/92 VAN DE RAAD

Verzoek om wijziging van een productdossier: artikel 9

1. *Geregistreeerde benaming*: „Baena”.

2. *Bevoegde dienst van de lidstaat*

Naam: Subdirección General de Sistemas de Calidad Diferenciada, Dirección General de Alimentación
— Secretaría General de Agricultura y Alimentación del MAPA — España

Adres: Paseo de la Infanta Isabel, 1, E-28014 Madrid

Tel. (34) 913 47 53 61

Fax (34) 913 47 57 70.

3. *Gevraagde wijzigingen*

— rubriek(en) van het productdossier:

- naam
- beschrijving
- geografisch gebied
- bewijs van oorsprong
- wijze waarop het product wordt verkregen
- verband
- etikettering
- nationale vereiste

— wijzigingen:

In de rubriek „Geografisch gebied” wordt aan de tekst:

„Het productiegebied van de olijfolie die de beschermde benaming „Baena” mag dragen, omvat het grondgebied van de volgende gemeenten: Baena, Castro del Río, Doña Mencía, Luque, Nueva Carteya, Zuheros, ...”

het volgende toegevoegd:

„Cabra”.

4. *Datum waarop het volledige dossier is ontvangen*: 7 oktober 2003.

Voorafgaande aanmelding van een concentratie**(Zaak COMP/M.3350 — Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV)****Zaak die in aanmerking kan komen voor een vereenvoudigde procedure**

(2003/C 321/12)

(Voor de EER relevante tekst)

1. Op 22 december 2003 ontving de Commissie een aanmelding van een voorgenomen concentratie in de zin van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1310/97 ⁽²⁾, waarin wordt meegedeeld dat de ondernemingen Norsk Hydro UK Ltd (VK) die uiteindelijk onder zeggenschap staat van Norsk Hydro ASA („Norsk Hydro”, Noorwegen) en WINGAS GmbH („WINGAS”, Duitsland) in de zin van artikel 3, lid 1, onder b), van genoemde verordening gezamenlijk zeggenschap verkrijgen over de onderneming HydroWingas Ltd („HydroWingas”, VK) door de aankoop van aandelen van een nieuw gestichte vennootschap die een gezamenlijke onderneming is.

2. De bedrijfswerkzaamheden van de betrokken ondernemingen zijn:

- Norsk Hydro: aluminium, landbouw, olie, gas, energieproductie, chemicaliën en petrochemicaliën;
- WINGAS: transport, opslag en verkoop van natuurlijk gas;
- HydroWingas: levering van en handel in natuurlijk gas.

3. Op grond van een voorlopig onderzoek is de Commissie van oordeel dat de aangemelde concentratie binnen het toepassingsgebied van Verordening (EEG) nr. 4064/89 kan vallen. Ten aanzien van dit punt wordt de definitieve beslissing echter aangehouden. In het licht van de mededeling van de Commissie betreffende een vereenvoudigde procedure voor de behandeling van bepaalde concentraties krachtens Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad ⁽³⁾ wordt vermeld dat deze zaak in aanmerking kan komen voor deze procedure.

4. De Commissie verzoekt belanghebbende derden haar hun eventuele opmerkingen ten aanzien van de voorgenomen concentratie kenbaar te maken.

Deze opmerkingen moeten de Commissie uiterlijk tien dagen na dagtekening van deze bekendmaking hebben bereikt. Zij kunnen per fax ((32-2) 296 43 01 of 296 72 44) of per post, onder vermelding van referentie COMP/M.3350 — Norsk Hydro/WINGAS/HydroWingas/JV, aan onderstaand adres worden toegezonden:

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie
Griffie voor concentraties
J-70
B-1049 Brussel.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 257 van 21.9.1990, blz. 13.

⁽²⁾ PB L 180 van 9.7.1997, blz. 1. Verordening gerectificeerd in PB L 40 van 13.2.1998, blz. 17.

⁽³⁾ PB C 217 van 29.7.2000, blz. 32.

Mededeling van OLAF

(2003/C 321/13)

Overeenkomstig artikel 280, lid 5, van het EG-Verdrag heeft de Commissie voor het jaar 2002 bij het Europees Parlement en de Raad haar jaarlijks verslag ingediend over de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en fraudebestrijding. Daarin beschrijft zij de gezamenlijke inspanningen die de lidstaten en de Gemeenschap in 2002 hebben geleverd ter bestrijding van fraude en onregelmatigheden en gaat zij grondig in op de belangrijkste resultaten. Het verslag werd opgesteld in nauwe samenwerking met de lidstaten.

Het verslag is terug te vinden in de elf officiële talen van de Europese Unie op:

http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/index_nl.html

Mededeling van de Commissie van 19 december 2003 inzake de berekening van het gemiddelde communautaire aandeel voor de mate van openstelling van de elektriciteitsmarkt, als omschreven in Richtlijn 96/92/EG ⁽¹⁾ betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit

(2003/C 321/14)

(Voor de EER relevante tekst)

Volgens de door de Commissie uitgevoerde berekeningen op grond van artikel 19, lid 1, tweede en derde alinea, van Richtlijn 96/92/EG, bedraagt het gemiddelde communautaire aandeel voor de mate van openstelling van de elektriciteitsmarkt 34,76 % geldig vanaf 1 januari 2004 tot 1 juli 2004.

Dit percentage is verkregen door berekening, voor alle lidstaten, van het elektriciteitsverbruik van de eindverbruikers die meer dan 9 GWh per jaar verbruiken, enerzijds, en van het totale netto-elektriciteitsverbruik, anderzijds, en door het eerste totaalcijfer door het tweede te delen.

⁽¹⁾ PB L 27 van 30.1.1997, blz. 20.
